

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET TORSDAGEN DEN 28 JUNI 2007

(2007/C 254/04)

(Sammanträdet öppnades kl. 9.05.)

ORDFÖRANDESKAP: KINNOCK

Medordförande

1. Suppleanter

Medordföranden meddelade att ett antal ledamöter skulle ersättas av följande suppleanter: Badia i Cutchet (suppleant för Arif), Bushill-Mathews (suppleant för Coelho), Goebbels (suppleant för Ferreira), Hutchinson (suppleant för Rosati), Zaleski (suppleant för Gaubert) och Zwiefka (suppleant för Langendries).

2. Justering av protokollet från onsdagen den 27 juni 2007

Protokollet justerades.

3. Kortfattade seminarierapporter

- Ramotar (Guyana) talade om migration, i samarbete med företrädare för Frankfurts flygplats och Tysklands förbundsriksministerium (Frankfurt).
- Karin Scheele talade om övervakning av klimatförändringarna, i samarbete med Europeiska rymdbyrån (Darmstadt).
- John Bowis talade om tillgången till läkemedel mot försummade sjukdomar, i samarbete med Sanofi-Aventis (Frankfurt).

4. Översynen av Konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES): debatt (utan resolution)

Alexander Baum (kommissionen) redogjorde för ämnet.

Följande yttrade sig: Mitchell, Mushelenga (Namibia), Polisi (Rwanda), Bowis, William (Seychellerna), Scheele, Ramotar (Guyana), McAvan, Sithole (Moçambique), Mugambe (Uganda), Sebetela (Botswana) och de Sousa (Angola).

Alexander Baum (kommissionen) besvarade frågor och sammanfattade diskussionen.

5. Omröstning om revideringen av arbetsordningen

Medordföranden förklarade omröstningsförfarandet.

Omröstningen hölls av församlingens två grupper var för sig, i enlighet med artikel 34 i arbetsordningen. Ändringen antogs enhälligt av båda grupperna.

6. Omröstning om resolutionsförslagen i betänkandena från de tre ständiga utskotten

- Betänkande om god förvaltning, öppenhet och ansvarstagande i utnyttjandet av naturtillgångarna i AVS-länderna (AVS-EU/3937/07/slutlig) – Utskottet för politiska frågor. Medföredragande: Evelyne B. Cheron (Haiti) och Michael Gahler.

En rättelse till förslaget till resolution meddelades. Ett muntligt ändringsförslag lades fram av medföredragandena. Det muntliga ändringsförslaget antogs. Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

- Betänkande om minskad fattigdom för småjordbrukare i AVS-länderna – särskilt inom frukt-, grönsaks- och blomsektorerna (AVS-EU/100.011/07/slutlig) – Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel. Medföredragande: Kilontji Mporogomyi (Tanzania) och Carl Schlyter.

Ändringsförslag 1 antogs med ett muntligt ändringsförslag till ändringen. Ändringsförslagen 2, 4, 5, 6, 7 och 8 antogs. Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

- Betänkande om migration av utbildad arbetskraft och effekterna av detta på den nationella utvecklingen (AVS-EU/100.012/07/slutlig) – Utskottet för sociala frågor och miljö. Medföredragande: Sharon Hay Webster (Jamaica) och Luisa Morgantini.

Ändringsförslag 2 antogs som ett tillägg till punkt 17. Även ändringsförslagen 1 och 3 antogs. Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

7. Omröstning om brådskande resolutionsförslag

- Brådskande resolutionsförslag om situationen i Darfur (AVS-EU/100.075/07/komp.)

Ändringsförslag 4 drogs tillbaka. Ändringsförslagen 1, 2 och 3 antogs.

Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

I enlighet med artikel 16 i arbetsordningen gav Darbo (Tchad) en skriftlig röstförklaring som delades ut till ledamöterna på originalspråket.

8. Övriga frågor

Ramotar (Guyana) yttrade sig angående installationen av ett nytt missilförsvarssystem i Europa.

Straker (Saint Vincent och Grenadinerna) tackade de tyska myndigheterna och Michael Gahler för deras gästfrihet och för

alla insatser som gjorts för att anordna den gemensamma parlamentariska församlingens trettonde session i Wiesbaden och de tillhörande sociala evenemangen.

9. Datum och plats för den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingens fjortonde session

Den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingens fjortonde session skulle äga rum den 17-22 november 2007 i Kigali (Rwanda).

(Sammanträdet avslutades kl. 11.10.)

Otmar ROGERS och
Glenys KINNOCK
Medordförande

Sir John KAPUTIN och
Dietmar NICKEL
Medgeneralsekreterare

BILAGA I

ALFABETISK FÖRTECKNING ÖVER DEN GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGENS LEDAMÖTER

AVS-ländernas ledamöter

Radembino-Coniquet (Gabon), medordförande
 Benin (vice ordförande)
 Ekvatorialguinea (vice ordförande)
 Ghana (vice ordförande)
 Jamaica (vice ordförande)
 Kamerun (vice ordförande)
 Kenya (vice ordförande)
 Niue (vice ordförande)
 Seychellerna (vice ordförande)
 Salomonöarna (vice ordförande)
 Surinam (vice ordförande)
 Zambia (vice ordförande)
 Zimbabwe (vice ordförande)

Angola
 Antigua och Barbuda
 Bahamas
 Barbados
 Belize
 Botswana
 Burkina Faso
 Burundi
 Centralafrikanska republiken
 Cooköarna
 Demokratiska republiken Kongo
 Djibouti
 Dominica
 Dominikanska republiken
 Elfenbenskusten
 Eritrea
 Etiopien
 Fiji
 Gambia
 Grenada
 Guinea
 Guinea-Bissau
 Guyana
 Haiti
 Kap Verde
 Kiribati
 Komorererna
 Lesotho
 Liberia
 Madagaskar

Europaparlamentets ledamöter

Kinnock, medordförande
 Gahler (vice ordförande)
 Mantovani (vice ordförande)
 Verges (vice ordförande)
 Carlotti (vice ordförande)
 Mitchell (vice ordförande)
 Aubert (vice ordförande)
 Lulling (vice ordförande)
 Kamiński (vice ordförande)
 Polfer (vice ordförande)
 Martínez Martínez (vice ordförande)
 Bowis (vice ordförande)
 Goudin (vice ordförande)

Agnoletto
 Allister
 Arif
 Aylward
 Berend
 Borrell Fontelles
 Bullman
 Busk
 Callanan
 Cashman
 Coelho
 Cornillet
 Deva
 Dillen
 Dombrowskis
 Fernandes
 Ferreira
 Gaubert
 Gomes
 Grabowska
 Gröner
 Gurmai
 Hall
 Haug
 Herranz García
 Holm
 Jöns
 Kaczmarek
 Korhola
 Kozlik

Malawi	Langendries
Mali	Lehideux
Mauretanien	López-Istúriz White
Mauritius	Louis
Mikronesiska federationen	Martens
Moçambique	McAvan
Namibia	Mayer
Niger	Morillon
Nigeria	Novak
Palau	Pleguezuelos Aguilar
Papua Nya Guinea	Ribeiro E Castro
Republiken Kongo	Roithová
Republiken Marshallöarna	Rosati
Republiken Nauru	Sbarbati
Rwanda	Scheele
Saint Christopher och Nevis	Schlyter
Saint Lucia	Schmidt F.
Saint Vincent och Grenadinerna	Schmidt O.
Samoa	Schnellhardt
São Tomé och Príncipe	Schröder
Senegal	Sornosa Martínez
Sierra Leone	Speroni
Somalia	Sturdy
Sudan	Van Hecke
Sydafrika	Van Lancker
Swaziland	Veneto
Tanzania	Ventre
Tchad	de Villiers
Togo	Wieland
Tonga	Wijkman
Trinidad och Tobago	Záborská
Tuvalu	Zani
Uganda	Zile
Vanuatu	Zimmer
Östtimor	... (Verts/ALE)

UTSKOTTET FÖR POLITISKA FRÅGOR

AVS-ländernas ledamöter

Nzomukunda (Burundi), medordförande
Lutundula (Demokratiska republiken Kongo),
vice ordförande
Duguid (Barbados), vice ordförande

Angola
Belize
Benin
Centralafrikanska republiken
Cooköarna
Djibouti
Ekvatorialguinea

Europaparlamentets ledamöter

Callanan, medordförande
Jöns, vice ordförande
Polfer, vice ordförande

Carlotti
Coelho
Dillen
Gahler
Gaubert
Gomes
Grabowska

Fiji	Gröner
Grenada	Gurma
Guinea	Herranz García
Haiti	Kaczmarek
Liberia	Kaminski
Mauretanien	López Istúriz
Namibia	Louis
Nigeria	Mantovani
Niue	Martínez Martínez
Papua Nya Guinea	Morillon
Saint Vincent och Grenadinerna	Schmidt F.
Sudan	Van Hecke
Togo	Ventre
Tuvalu	Wieland
Uganda	Zani
Zimbabwe	Zimmer

UTSKOTTET FÖR EKONOMISK UTVECKLING, FINANSER OCH HANDEL

AVS-ländernas ledamöter

Everistus (Saint Lucia), medordförande
 Sebetela (Botswana), vice ordförande
 Darbo (Tchad), vice ordförande

Elfenbenskusten
 Eritrea
 Etiopien
 Gabon
 Ghana
 Guyana
 Kamerun
 Kenya
 Mali
 Mauritius
 Mikronesiska federationen
 Palau
 Republiken Kongo
 Saint Christopher och Nevis
 Samoa
 Senegal
 Sierra Leone
 Sydafrika
 Swaziland
 Tanzania
 Tonga
 Trinidad och Tobago
 Zambia

Europaparlamentets ledamöter

Schlyter, medordförande
 Dombrovskis, vice ordförande
 Ribeiro E Castro, vice ordförande

Agnoletto
 Berend
 Bullmann
 Busk
 Cornillet
 Deva
 Ferreira
 Kinnock
 Kozlík
 Langendries
 Lehideux
 Lulling
 Mayer
 McAvan
 Mitchell
 Pleguezuelos Aguilar
 Rosati
 Speroni
 Sturdy
 Van Lancker
 de Villiers
 Zile
 ... (Verts/ALE)

UTSKOTTET FÖR SOCIALA FRÅGOR OCH MILJÖ

AVS-ländernas ledamöter

Oumarou (Niger), medordförande
Sanga (Salomonöarna), vice ordförande
Sithole (Moçambique), vice ordförande

Antigua och Barbuda
Bahamas
Burkina Faso
Dominica
Dominikanska republiken
Gambia
Guinea Bissau
Jamaica
Kap Verde
Kiribati
Komorerna
Lesotho
Madagaskar
Malawi
Nauru
Republiken Marshallöarna
Rwanda
São Tomé och Príncipe
Seychellerna
Somalia
Surinam
Vanuatu
Östtimor

Europaparlamentets ledamöter

Scheele, medordförande
Novak, vice ordförande
Arif, vice ordförande

Allister
Aubert
Aylward
Borrell Fontelles
Bowis
Cashman
Fernandes
Goudin
Hall
Haug
Holm
Korhola
Martens
Roithova
Sbarbati
Schmidt O.
Schnellhardt
Schröder
Sornosa Martínez
Veneto
Verges
Wijkman
Záborská

BILAGA II

DELTAGARLISTA FRÅN SESSIONEN DEN 25-28 JUNI I WIESBADEN

Radembino-Coniquet (Gabon), medordförande	Kinnock, medordförande
De Sousa (Angola)	Agnoletto ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Duguid (Barbados)	Aubert ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Dayori (Benin) (vice ordförande)	Aylward ⁽²⁾ ⁽³⁾
Sebetela (Botswana)	Badia i Cuchet (för Arif) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Tapsoba (Burkina Faso)	Berend
Nzomukunda (Burundi)	Borrell Fontelles
Sorongope-Zoumandji (Centralafrikanska republiken)	Bowis (vice ordförande)
Goya (Demokratiska republiken Kongo)	Bullmann
Abdi Said (Djibouti)	Bushill-Matthews (för Coelho) ⁽⁴⁾
Thomas (Dominica) (*)	Busk ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Jimenez (Dominikanska republiken)	Callanan ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Nguema Owono (Ekvatorialguinea)	Carlotti (vice ordförande)
Amon-Ago (Elfenbenskusten)	Cashman ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Tseggai (Eritrea)	Dombrovskis
Toga (Etiopien)	Fernandes
Cavuilati (Fiji) (*)	Gahler (vice ordförande)
Milebou-Aubusson (Gabon)	Goebbels (för Ferreira)
Osei-Ameyaw (Ghana)	Gomes ⁽¹⁾
Top (Guinea)	Grabowska
Bernard Cheron (Haiti)	Gröner
McNish (Jamaica) (*)	Hall ⁽²⁾
Nyassa (Kamerun) (vice ordförande)	Haug
Kamotho (Kenya) (vice ordförande)	Hutchinson (för Rosati)
Mafura (Lesotho)	Jöns ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
Smith (Liberia)	Kaczmarek
Matola (Malawi)	Korhola
Diallo (Mali) (*)	Kozlík ⁽¹⁾
Guelaye (Mauretanien)	Lehideux ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Deerpalsing (Mauritius)	Lulling (vice ordförande)
Sithole (Moçambique)	Mantovani (vice ordförande) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Mushelenga (Namibia)	Martens
Oumarou (Niger)	Martínez Martínez (vice ordförande) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Adefidipe (Nigeria) (*)	Mayer
Talagi (Niue)	McAvan ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Balagetuna (Papua Nya Guinea) (*)	Mitchell
Boukoulou (Republiken Kongo)	Morgantini (för Holm) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Polisi (Rwanda)	Polfer ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Harris (Saint Christopher och Nevis)	Ribeiro e Castro
Jean-Marie (Saint Lucia)	Scheele
Straker (Saint Vincent och Grenadinerna)	Schlyter ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Ma'Ahanua (Salomonöarna) (*)	Schmidt F ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Lauofo (Samoa)	Schmidt O
William (Seychellerna)	Schnellhardt
Conteh (Sierra Leone)	Schröder

Dekuek (Sudan)	Speroni ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Rodgers (Surinam)	Sturdy ⁽²⁾ ⁽³⁾
Thwala (Swaziland)	Van Hecke
Sithole (Sydafrika)	Van Lancker ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Cheche (Tanzania)	Veneto ⁽²⁾ ⁽³⁾
Darbo (Tchad)	Wieland ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
Mugambe (Uganda)	Zaleski (för Gaubert) ⁽⁴⁾
Njobvu (Zambia) ^(*)	Zaborska ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	Zimmer ⁽¹⁾ ⁽²⁾
	Zwiefka ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(*) Landet företrädde av en person som inte var parlamentsledamot.

⁽¹⁾ Närvarande den 25 juni 2007.

⁽²⁾ Närvarande den 26 juni 2007.

⁽³⁾ Närvarande den 27 juni 2007.

⁽⁴⁾ Närvarande den 28 juni 2007.

Observatör:

Kuba: Polanco

Övriga:

Angola

Costa Dala
Tembu Nzuanga
Sebastiao Andre

Barbados

Goddard

Benin

Durand-Adjahi

Botswana

Batlhoki

Burkina Faso

Lankoande

Burundi

Kabura
Habarugira
Kabogoye

Centralafrikanska republiken

Yinifolo Vandenbos

Demokratiska republiken Kongo

Kiziki

Dominikanska republiken

Aquino Acostaro
Cedano

Ekvatorialguinea

Andem Ela
Nka Obiang
Evana Ndeme

Elfenbenskusten

Amani

Eritrea

Tekle

Etiopien

Ali

Gabon

Ndimal
Mouvagha Tchioba
Makongo
Ndong Nguema
Posso
Ogombe

Ghana

Kumi
Oppong-Ntiti

Guinea

Diallo

Haiti

Pierre
Melius
Jacinthe
Doreus
Joseph Nelson

Jamaica

Barker-Murphy

Kamerun

Bah

KenyaWambua
Muthaa
Poghisio
Sumbeiywo**Lesotho**Tiheli
Nyaphisi**Liberia**Pennoh
Telewoda**Malawi**

Kalichero

Mali

Askia

MauretaniienKamara
Hamoud
Boilil
Abdalla
M'Bareck**Mauritius**

Gunnessee

NamibiaDe Waal
Rumpt
Katjavivi
Ndadi**Niger**Mahamadou
Abdourahmane
Habibou
Cazalica**Papua Nya Guinea**

Aburu

Republiken KongoLekoyi
Obia
Tshika
Mudoyi**Rwanda**Kayinamura
Gasana
Gahamanyi**Sierra Leone**

Goodwyll

SudanMustafa
Alloba
Badri
Jervase**Surinam**Hiwat
Rathipal**Swaziland**

Dlamini

SydafrikaGibson
Magau
Basson**Uganda**Acemah
Amongi
Dombo**Zambia**Mbewe
Mulenga
Shitulika**AVS-EU-rådet**

Tsekoa Utrikesminister, AVS-rådets tjänstgörande ordförande (Lesotho)

Wieczorek-Zeul Federal minister för ekonomiskt samarbete och utveckling, rådets tjänstgörande ordförande (Tyskland)

Kommissionen

Michel Kommissionsledamot med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd

Panafrikanska parlamentet

Mongella Ordförande för det panafrikanska parlamentet

UNFPA Brasilien

Hakkert

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Akouete

Dantin

Gauci

Lisbey

Makeka

Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete

Burguet

Boto

AVS-sekretariatet

Kaputin Medgeneralsekreterare

EU-sekretariatet

Nickel Medgeneralsekreterare

BILAGA III

BILAGA TILL SAMMANTRÄDET MÅNDAGEN DEN 25 JUNI 2007

Ackreditering av icke-parlamentariska ledamöter

DOMINICA

A. Thomas

Ministerrådgivare vid Dominicas ambassad, Bryssel

FJI

R.S.T. Cavuilati

Ambassadör, Fijis ambassad, Bryssel

JAMAICA

V. McNish

Ambassadör, utrikesministeriet, Kingston, Jamaica

NIGERIA

A.J. Adefidipe

Minister, Nigerias ambassad, Bryssel

PAPUA NYA GUINEA

John Balagetuna

Direktör för de interparlamentariska förbindelserna, Papua Nya Guineas nationella parlament

SALOMONÖARNA

J. Ma'Ahanua

Ambassadör, Salomonöarnas ambassad, Bryssel

—

BILAGA IV

ANTAGNA RESOLUTIONER

	<i>Sida</i>
— om god förvaltning, öppenhet och ansvarstagande i utnyttjandet av naturtillgångarna i AVS-länderna (AVS-EU/3937/07/slutlig),	17
— om minskad fattigdom för småjordbrukare i AVS-länderna – särskilt inom frukt-, grönsaks- och blomsektorerna (AVS-EU/100.011/07/slutlig),	25
— om migration av utbildad arbetskraft och effekterna av detta på den nationella utvecklingen (AVS-EU/100.012/07/slutlig),	31
— om situationen i Darfur (AVS-EU/100.075/07/slutlig).	39

RESOLUTION ⁽¹⁾**om god förvaltning, öppenhet och ansvarstagande i utnyttjandet av naturtillgångarna i AVS-länderna**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen,

- som sammanträdde i Wiesbaden (Tyskland) den 25-28 juni 2007, utfärdar denna resolution,
- med beaktande av artikel 17.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av AVS-EU-partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, som undertecknades i Cotonou (Benin) den 23 juni 2000, ändrat genom avtalet om ändring av partnerskapsavtalet, som undertecknades i Luxemburg den 25 juni 2005 ("Cotonouavtalet"), särskilt artiklarna 9, 68, 96 och 97,
- med beaktande av Förenta nationernas konvention mot korruption av den 31 oktober 2003,
- med beaktande av inrättandet av Internationella brottmålsdomstolen (ICC) i Rom den 17 juli 1998,
- med beaktande av Förenta nationernas förklaring mot korruption och mutor i internationell handel av den 16 december 1996,
- med beaktande av den interamerikanska konventionen mot korruption, som antogs i Caracas den 29 mars 1996,
- med beaktande av Afrikanska unionens konvention om att förebygga och bekämpa korruption, som antogs vid den andra ordinarie sessionen av Afrikanska unionens konferens i Maputo den 11 juli 2003,
- med beaktande av OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska statstjänstemän i internationella affärsförbindelser av den 21 november 1997,
- med beaktande av de nationella lagarna om penningtvätt som är tillämpliga i AVS-EU-staterna,
- med beaktande av Parisförklaringen av den 2 mars 2005 om utvecklingsbiståndets effektivitet,
- med beaktande av förklaringen av den 2 juni 2003 vid G8-toppmötet i Evian med titeln "Bekämpa korruptionen och förbättra öppenheten" och den förklaring med titeln "Tillväxt och ansvar i Afrika" som antogs den 8 juni 2007 vid G8-toppmötet den 6 och 8 juni 2007 i Heiligendamm, Tyskland,

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen, den 28 juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).

- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 2/2005 om EUF:s budgetstöd till AVS-länderna ⁽¹⁾,
- med beaktande av Internationella valutafondens handbok om öppenhet i fråga om inkomster från naturtillgångar, som antogs i juni 2005,
- med beaktande av Världsbankens översyn av råämnesproduktionen från 2004,
- med beaktande av de 40 rekommendationerna mot penningtvätt från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF),
- med beaktande av resultatet av plenarsammanträdet med FATF i Vancouver den 9-13 oktober 2006,
- med beaktande av initiativen "Publish What You Pay" och "Publish What You Earn",
- med beaktande av principerna och kriterierna för initiativet för insyn i mineralutvinningsindustrin (ITIE),
- med beaktande av EU:s stöd till Kimberleyprocessens certifieringssystem för import och export av diamanter och AVS-ländernas deltagande i Kimberleyprocessen,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt) och förordning (EG) nr 2173/2005,
- med beaktande av det afrikanska systemet för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av skog som antogs 2003,
- med beaktande av Europaparlamentets resolutioner av den 31 mars 2004 om begreppet styre inom Europeiska unionens utvecklingspolitik ⁽²⁾ och den 6 april 2006 om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna ⁽³⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 24 november 2005 om de nationella parlamentens roll vid genomförandet av Cotonouavtalet och om jordbruks- och gruvdriftsvaror ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 12 oktober 2005 med titeln "EU:s strategi för Afrika – En pakt mellan EU och Afrika för att påskynda Afrikas utveckling",
- med beaktande av den parlamentariska handboken för att bekämpa korruption som har utarbetats av den globala parlamentariska organisationen mot korruption (GOPAC),
- med beaktande av organisationen Transparency Internationals index för uppfattningen om korruptionsgraden (CPI) 2006, som offentliggjordes den 6 november 2006 i Berlin,
- med beaktande av protokollet från studiebesöket som gjordes av den gemensamma parlamentariska församlingens presidium i Mauretanien den 23-27 februari 2006,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för politiska frågor (AVS-EU/3937/07/slutlig), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 249, 7.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 550.

⁽³⁾ Ännu ej offentliggjord i EUT.

⁽⁴⁾ EUT C 136, 9.6.2006, s. 17.

- A. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen ansluter sig till principen om regeringarnas ansvar gentemot sina länder och alla sina medborgare att förvalta de offentliga intäkterna och utgifterna.
- B. De ekonomiska och finansiella vinsterna från utnyttjandet av naturtillgångarna bör leda till stora förbättringar i den mänskliga utvecklingen.
- C. Regeringarna i länder med stora naturtillgångar har en skyldighet och ett ansvar för att utnyttja intäkterna från dessa tillgångar för att främst uppfylla befolkningens grundläggande behov, särskilt i fråga om hälsa och utbildning, och för att bekämpa fattigdomen.
- D. När det gäller god förvaltning bör det också beaktas att intäkterna har mycket större mervärde när naturtillgångarna bearbetas och förädlas inom landet än när de exporteras som råmaterial.
- E. Suveräna regeringar och offentliga myndigheter har också en skyldighet att utnyttja sina naturtillgångar och förvalta de offentliga intäkterna från dessa tillgångar för att i första hand tillgodose medborgarnas intressen, nu och i framtiden.
- F. Utnyttjande av naturtillgångar kan endast bli en drivkraft för hållbar utveckling om de negativa sociala och miljömässiga effekterna minimeras och kostnaderna delas på ett rättvist sätt.
- G. Befolkningen i länder med stora naturtillgångar har en omistlig rätt att på ett så rättvist sätt som möjligt få del av sitt lands tillgångar och av det välstånd och den ekonomiska tillväxt som dessa tillgångar kan ge.
- H. Företag som utnyttjar naturtillgångar har även ett ansvar för att se till att deras investeringar bidrar till en hållbar utveckling i de länder som har stora naturtillgångar.
- I. Bristen på öppenhet i de – legitima – betalningar som dessa företag gör till regeringarna är en betydande affärsrisk som gör företagen sårbara för anklagelser om medhjälp till korruption och som hotar legitimiteten i deras verksamhet.
- J. Regeringarna i EU:s medlemsstater är skyldiga att bekämpa en sådan praxis.
- K. Dålig förvaltning och brist på öppenhet i förvaltningen av offentliga intäkter från naturtillgångar bidrar till att förstärka den politiska korruptionen och ökar risken för förskingring av offentliga medel.
- L. Världsmarknadspriset på olja har stigit kraftigt under de senaste 36 månaderna, vilket har lett till överskott i intäkterna.
- M. De stora intäkterna från utnyttjandet av naturtillgångar, särskilt olja, i utvecklingsländerna kan leda till stora ekonomiska och sociala klyftor, ökade sociala orättvisor och ökat våld i samhället om de inte används på lämpligt sätt för den nationella utvecklingen och för att gynna alla delar av befolkningen. När det gäller olja finns det en risk för att artificiellt höga tillväxtindikatorer påverkar indikatorerna för den mänskliga utvecklingen i negativ bemärkelse.
- N. I mars 2004 antog Europaparlamentet ett ändringsförslag till direktivet om insynskrav och uppmanade EU:s medlemsstater att uppmantra företag som är noterade på de europeiska börserna att offentliggöra betalningar som gjorts till regeringar.
- O. Ett förbättrat styre och ett ökat ansvarstagande i förvaltningen av de offentliga finanserna tenderar att minska risken för konflikter i samband med utnyttjandet av naturtillgångar.

- P. Genom att öka insynen i skattesystemen och bekämpa korruptionen i den offentliga sektorn kan man minska de politiska riskerna och utforma en stabilare och mer gynnsam miljö för inhemska och utländska investeringar, särskilt inom mineralutvinningssektorn, vilket har erkänts av de investeringsinstitut som förvaltar fonder på motsvarande totalt 12,3 miljarder euro.
- Q. Insyn i skattesystemet och säker energiförsörjning hänger samman, eftersom korruption och dålig förvaltning i de länder som levererar energi bidrar till att förstärka negativa uppfattningar om energisektorn på lokal nivå och kan leda till hot mot kraftanläggningar, vilket minskar försörjningen till världsmarknaderna.
- R. Dålig förvaltning och brist på ansvarstagande i utnyttjandet av naturtillgångar kan också ge allvariga följder för miljön. Exempelvis kan ogenomtänkt trädavverkning leda till ökenspridning eller andra klimatförändringar och miljöskador, vilket påverkar människan och växt- och djurvärlden.
- S. Befolkningen i områden där naturtillgångar utnyttjas gynnas inte tillräckligt av vinsterna och drabbas dessutom ofta av allvarliga miljöeffekter av sådan verksamhet, till exempel föroreningar av luft, vatten och mark.
- T. Naturtillgångar omfattar inte bara mineraltillgångar, utan även flora och fauna, rent vatten och ren luft, vilka bör skyddas eller förbättras.
- U. Genomförande av bästa metoder när det gäller förvaltning av oljetillgångar och de huvudsakliga naturtillgångarna i AVS-länderna är en viktig faktor.
- V. Det är viktigt att främja värden som opartiskhet, integritet, ansvarskänsla, öppenhet och ärlighet bland statstjänstemän i syfte att korruption skall bli något otänkbart och omöjligt.
- W. Att eftersträva integritet och etiska normer är framför allt ett sätt att garantera att befolkningen får tillgång till de tjänster som den har rätt att förvänta sig från staten när det gäller utnyttjande av naturtillgångar.
- X. Det är nödvändigt att förstärka parlamenten och de demokratiska institutionerna i utvecklingsländerna, så att de effektivt kan utöva sina befogenheter för att kontrollera den verkställande makten och som budgetmyndighet.
- Y. Att ha naturtillgångar har inte alltid varit en välsignelse i det förflutna, utan har alltför ofta varit ett gissel för de berörda befolkningarna i länder där det inte råder demokratisk kontroll, ansvarsskyldighet och rättsordning, och kampen om naturtillgångarna har lett till korruption och våldsamma konflikter som de lokala befolkningarna ofta har fått lida för.
- Z. Den ökade efterfrågan på naturtillgångar från snabbt växande ekonomier som Kina har påskyndat den internationella kampen om sådana tillgångar och har ofta förlängt odemokratiska regimers styre, våldsamma konflikter och kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
- AA. Vissa företag underlåter att följa Internationella arbetsorganisationens (ILO) överenskomna grundläggande arbetsstandarder och är ansvariga för dödsolyckor och barnarbete, och är dessutom drivkraften bakom den expanderande avskogningen i Afrika. Vissa företag är dessutom inblandade i den olagliga elfenbenshandeln i Afrika, och en del företag har ertappats med olagligt fiske i afrikanska vatten.

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de AVS-länder som har inkomster från naturtillgångar att i första hand använda dessa inkomster för att uppfylla sina medborgares grundläggande behov, framför allt i fråga om hälsa och utbildning, och att på så sätt bidra till att förverkliga millennieutvecklingsmålen.
2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla AVS- och EU-länder att respektera och fullständigt genomföra definitionerna och rekommendationerna om god förvaltning i Cotonouavtalet (artikel 9.3).
3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar medlemsstaterna och Europeiska kommissionen att i sitt arbete för god förvaltning fästa större vikt vid att utveckla förädlingsindustrin i AVS-länderna än att ge EU-företag tillgång till naturresurserna i AVS-länderna.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de afrikanska AVS-länderna att ratificera Afrikanska unionens konvention om att förebygga och bekämpa korruption. Församlingen uppmanar länderna i Västindien att ratificera den interamerikanska konventionen mot korruption. Församlingen uppmanar vidare alla AVS- och EU-länder att ratificera Förenta nationernas konvention mot korruption och FN:s förklaring mot korruption och mutor i internationell handel och att införa speciella mekanismer för effektiv övervakning och genomförande av bestämmelserna i punkt 3 ovan.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna i EU-länderna och i AVS-länderna att godkänna och att bidra till att principerna från privata initiativ tillämpas för bättre förvaltning av inkomsterna från naturtillgångar, till exempel initiativet för insyn i mineralutvinningsindustrin (ITIE) och kampanjerna "Publish What You Pay" och "Publish What You Earn".
6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och regeringarna i EU:s medlemsstater att arbeta för ett förbättrat och integrerat genomförande av ITIE, särskilt genom att göra bestämmelserna om insyn obligatoriska, införa effektiva kontrollmekanismer och genomföra det femte minimikriteriet om det civila samhällets aktiva engagemang i egenskap av deltagare i ITIE, och att bidra ekonomiskt till ITIE:s förvaltningsfond.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att se till att intäkterna även används för att diversifiera deras ekonomier och utveckla ekonomiska verksamheter i ett mer avancerat skede av produktionsprocessen i stället för att endast begränsas till utvinning av naturtillgångar.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att sända ut grupper till de utvecklingsländer som är energileverantörer för att hjälpa till att genomföra ITIE.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla AVS-länder som formellt har undertecknat ITIE att vidta konkreta åtgärder för att genomföra minimikriterierna i initiativet, särskilt det femte kriteriet, och att se till att det civila samhället fritt kan utöva sin granskningsfunktion utan fruktan eller hot.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla AVS-länder som har stora naturtillgångar och som ännu inte har anslutit sig till ITIE att göra detta formellt, och uppmanar alla EU-medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar att genomföra bestämmelserna om kapacitetsuppbyggnad i det civila samhället i artikel 7 i Cotonouavtalet och rekommendationerna från de två forum om det civila samhället som hölls 2002 och i april 2006.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla AVS- och EU-regeringar att med kraft uppmana alla investerare att ansluta sig till ITIE och andra initiativ och konventioner som främjar god förvaltning, insyn och ansvarstagande i utnyttjandet av naturtillgångar.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla regeringar i AVS- och EU-länderna att även uppmana regeringarna i tillväxtekonomier att fullgöra sina åtaganden, bland annat att ansluta sig till internationella grundläggande arbetsnormer, sätta stopp för spridningen av handeldvapen och lätta vapen (SALW), särskilt i konfliktområden och förbjuda olaglig import av råmaterial och timmer.

13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och EU:s medlemsstater att ge utvecklingsstöd till länder som är rika på tillgångar på villkor att det görs framsteg på områdena för god förvaltning, insyn och ansvarstagande när det gäller förvaltning av naturtillgångar genom att ansluta sig till och aktivt genomföra initiativ som insyn i mineralutvinningsindustrin (ITIE) och kampanjerna "Publish What You Pay" och "Publish What You Earn".
14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna i EU:s medlemsstater och Europeiska kommissionen att stödja medlemsstaternas insatser för att främja insynen i mineralutvinningsindustrin, genom att införa lämpliga redovisningsstandarder och bolagsrätt, i enlighet med Europaparlamentets godkännande i mars 2004 av ändringsförslaget till direktivet om insynskrav och med kommissionens meddelande av den 12 oktober 2005 om strategin för Afrika.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla berörda parter att tillämpa normer som kräver öppenhet och ansvarstagande i systemen för att förvalta de offentliga utgifterna, bland annat genom
 - budgetkontroll av parlamentet och dess organ,
 - separat revision av de offentliga budgetarna och utgifterna av en oberoende revisionsrätt,
 - insyn i statsbudgeten,
 - övervakning av statliga intäkter och utgifter i AVS-länderna,
 - ansvar för de företag som omfattas av regelverket för offentliggörande av information.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla parter att se till att de länder som levererar energi och som har allvarliga problem med förvaltningen och med korruption inte kommer i fråga för icke-grundläggande bistånd, gynnsamma handelsvillkor eller andra fördelar innan de har gjort ett mätbart åtagande för att öka insynen, särskilt i statsbudgeten.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla bilaterala och multilaterala givare och exportkreditinstitut att utarbeta en uppsättning villkor som inte endast är abstrakta, utan som bygger på regeringarnas förvaltningsansvar gentemot sina medborgare. De uppmanas också att utarbeta ett partnerskapssystem som innebär att icke-humanitärt bistånd ges på villkor att en rad konkreta gemensamt överenskomna kriterier uppfylls, särskilt offentlig öppenhet i fråga om inkomstflödet från naturtillgångar med hjälp av de principer som kodifierats i Internationella valutafondens (IMF) handbok om öppenhet i fråga om inkomster från naturtillgångar.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-staterna att se till att främjande av god förvaltning, insyn och ansvarstagande när det gäller utnyttjande av naturtillgångar är föremål för gemensamma program och gemensamt överenskomna kriterier inom ramen för den politiska dialog som anges i artikel 8 i Cotonouavtalet.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna i EU:s medlemsstater att se till att utarbetandet av insyn och demokratisk kontroll av intäkterna i de länder som levererar energi till EU prioriteras i EU:s gemensamma energistrategi.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen rekommenderar att god förvaltning, insyn och ansvarstagande när det gäller utnyttjande av naturtillgångar ges en framträdande plats i den framtida "gemensamma strategin EU-Afrika".
21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar till tillämpning av bästa metoder i förvaltningen av oljeresurserna i IMF:s handbok om öppenhet i fråga om inkomster från naturtillgångar.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna och parlamenten i AVS- och EU-länderna att se till att utnyttjandet av naturtillgångarna inte rubbar den ekologiska jämvikten, och konstaterar med oro att en alltför stor trädavverkning kan leda till ökenspridning och andra klimatförändringar. Det är nödvändigt att vidta åtgärder för att förhindra detta genom ett ansvarsfullt skogsbruk och lämpliga metoder för återbeskogning. Församlingen uppmanar de företag som utvinna naturtillgångar att följa miljönormerna.

23. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de nationella och regionala regeringarna, parlamenten och institutionerna att se till att lagligt utnyttjande av naturtillgångar ingår i en miljöskyddsplan som inriktas på åtgärder för att skydda luft, vatten och mark och bevarande av mångfald i växt- och djurvärlden.
24. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla regeringar att anta lagstiftning för att förbjuda import av olagligt avverkat timmer, och under tiden försäkra sig om att offentliga upphandlingsförfaranden begränsas till timmer från hållbara och lagliga källor.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla timmerproducerande länder att garantera en hållbar avverkning av inhemskt timmer, respektera lokalbefolkningarnas rättigheter samt ta hänsyn till avverkningens miljöpåverkan.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att genomföra en omfattande och formell undersökning av skogsbruk, markinnehav och lokalsamhällets tillträdesrätt, samt garantera ett meningsfullt offentligt deltagande.
27. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen framhåller att alla länder som handlar med diamanter helt och hållet bör följa Kimberleyprocessens certifieringssystem för internationell handel med rådiamanter. Församlingen understryker också vikten av att fortsätta utvecklingen av en oberoende kontroll av att deltagarländerna och diamantindustrin följer riktlinjerna för diamanthandeln och av att se till att deltagarna i Kimberleyprocessen kan övervaka att diamantindustrin respekterar denna process.
28. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar medlemmarna i FN:s säkerhetsråd att anta en definition av "konflikttillgångar" och lägga till förvaltning av naturtillgångar till mandatet för FN:s fredsbyggande kommission.
29. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder inrättandet av ett informationssystem med lämplig användning som databas över gruvdriftsuppgifter.
30. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att företag som utvinner naturtillgångar har ett ansvar för att främja en öppen ekonomisk miljö som respekterar hållbar utveckling och att det ligger i deras eget intresse att göra detta. Församlingen uppmanar företagen att ta gemensamma initiativ för detta ändamål, såsom certifieringen av "rena företag".
31. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påminner om att det i artiklarna 96 och 97 i Cotonouavtalet anges att allvarliga fall av korruption bör föranleda samråd.
32. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att inleda en nationell offentlig diskussion om användningen av inkomster från naturtillgångarna och om social rättvisa.
33. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de oljeproducerande AVS-länderna att respektera, stödja och uppmuntra den verksamhet som bedrivs av dem som bekämpar korruption och försvarar öppenheten.
34. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att de nationella parlamenten i AVS-länderna spelar en viktig roll för att främja god förvaltning och rekommenderar att deras roll skall erkännas och officiellt fastställas i den framtida gemensamma "EU-Afrika-strategin".
35. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de nationella och regionala parlamenten i AVS- och EU-länderna och företrädarna för det civila samhället att samarbeta för att inrätta ett system med krafter och motkrafter för att hindra korruption hos regeringar och i myndigheter.
36. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringar, institutioner och alla politiska ledare att anslå en del av intäkterna från ansvarsfullt utnyttjande av naturtillgångar för att höja lönerna för statstjänstemän, poliser och anställda inom de berörda ekonomiska sektorerna, för att göra korruption mindre lockande.
37. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna i AVS-länderna och Europeiska kommissionen att stödja de nationella parlamenten i AVS-länderna i deras verksamhet som budgetmyndigheter genom att föra en dialog, utbyta information och stärka deras befogenheter.
38. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att utarbeta ett meddelande om EU:s strategi för att stärka den parlamentariska demokratin och rättsstatsprincipen i utvecklingsländerna.

39. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de nationella parlamenten i AVS-länderna att uppmana sina regeringar att bekämpa den interna korruptionen och därmed främja en bättre förvaltning av de offentliga inkomsterna, genom att införa antikorrupsionslagstiftning och oberoende kontrollmekanismer för att skapa större öppenhet eller ge större tillgång till information om hur intäkterna från naturtillgångar används.
40. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker att det också är nödvändigt att stärka rättssystemet, ett oberoende domstolsväsende och revisionsrätternas högsta instanser i AVS-länderna.
41. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar också parlamenten i AVS-länderna att införa särskilda uppförandekoder för god förvaltning i syfte att förebygga alla risker för intern korruption. Församlingen anser vidare att offentliggörande av parlamentarikers inkomster även kan bidra till att öka öppenheten.
42. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de nationella och regionala parlamenten att stödja och underlätta arbetet för företrädarna för det civila samhället i deras kamp mot dålig förvaltning och korruption genom att låta dem utföra sitt arbete under bästa möjliga förhållanden och med största möjliga handlingsfrihet samt genom att garantera dem de befogenheter, medel och resurser som krävs för att utföra detta arbete.
43. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att det civila samhället och de nationella parlamenten skall få delta i en effektiv budgetuppföljning genom uppföljande utredningar av de offentliga utgifterna (PETS), där man noggrant jämför vad som kommer in med det som går ut, på grundval av de kriterier som OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (DAC) tillämpar.
44. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att det bör utarbetas specifika sociala indikatorer för att inhämta mer exakta uppgifter om förvaltningens kvalitet hos parterna till Cotonouavtalet, och kräver insyn i förvaltningen av de medel som de berörda civilsamhälleliga organisationerna mottar.
45. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringar, institutioner och politiska ledare att se till att statstjänstemän får särskild utbildning och blir informerade om vikten av ett ansvarsfullt och miljövänligt utnyttjande av naturtillgångar.
46. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att bekämpning av korruption kan bidra aktivt till att skapa ett tryggare investeringsklimat, och uppmanar Europeiska unionen att införa specifika indikatorer för att mäta korruptionsnivån, eftersom EU är medordförande för programmet för offentliga utgifter och ekonomisk ansvarighet (PEFA), vilket utgör en enhetlig ram för att göra riskbedömningar i mottagarländerna.
47. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att utgå från de korruptionsnivåer som fastställts på det sättet för att främja god förvaltning och inleda samråd enligt artiklarna 96 och 97 i Cotonouavtalet om lämpliga åtgärder mot korruperade styrelseformer. Församlingen påpekar dock att främjande av god förvaltning inte får tjäna som en förevändning för att ensidigt införa villkor för bistånd.
48. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påminner om den viktiga roll som regionala initiativ spelar för att minska korruption och främja god förvaltning, till exempel mekanismen för inbördes utvärdering bland afrikaner (MAEP). Församlingen understryker att de afrikanska länderna måste genomföra dessa initiativ och att kommissionen och medlemsstaterna måste tillhandahålla tekniskt och finansiellt stöd för detta ändamål.
49. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU-medlemsstater med finansiella center att vidta alla rättsliga och administrativa åtgärder som krävs för att garantera att medel som har förvärvats på olagligt sätt återberöras till ursprungsstaten.
50. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU-ministerrådet, Europeiska kommissionen, Afrikanska unionens kommission, det panafrikanska parlamentet och nationella och regionala regeringar, samt den globala parlamentariska organisationen mot korruption (GOPAC).

RESOLUTION ⁽¹⁾**om minskad fattigdom för småjordbrukare i AVS-länderna – särskilt inom frukt-, grönsaks- och blomsektorerna**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen,

- som sammanträdde i Wiesbaden (Tyskland) den 25-28 juni 2007, utfärdar denna resolution,
- med beaktande av artikel 17.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av målen i AVS-EU-partnerskapsavtalet som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000 inom området handel och fattigdomsminskning,
- med beaktande av FN:s rapport om livsmedelssäkerhet i utvecklingsländerna framlagd av FN:s särskilda rapportör till FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna i mars 2002 ⁽²⁾,
- med beaktande av Kapstadenförklaringen om framtida AVS-EU-förhandlingar om nya handelsarrangemang,
- med beaktande av att det globala livsmedelstoppmötets åtaganden 1996 om att minska antalet undernärda med hälften senast 2015 ingalunda är uppfyllda ⁽³⁾,
- med beaktande av FN:s förklaring om millennieutvecklingsmålen och åtagandet att utrota fattigdomen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av de på varandra följande rapporterna om mänsklig utveckling som utarbetats inom ramen för FN:s utvecklingsprogram,
- med beaktande av halvtidsöversynen av avtalen om ekonomiskt partnerskap inom AVS regionala nät av jordbruksorganisationer som offentliggjordes den 10 december 2006 ⁽⁵⁾ och de pågående förhandlingarna i samband med avtalet om ekonomiskt partnerskap, och av följande skäl:
 - A. Enligt UNCTAD:s rapport från 2006 om de minst utvecklade länderna har antalet människor som lever i extrem fattigdom mer än fördubblats under de senaste trettio åren, från 138 miljoner på 1960-talet till 334 miljoner 2000. Om de nuvarande tendenserna fortsätter kommer antalet människor som lever på mindre än en US-dollar per dag stiga från 334 miljoner till 471 miljoner före 2010.
 - B. Hungersnöd, undernäring och miljontals människor som inte får tillgång till mat är konsekvenser av den ekonomiska politik, jordbrukspolitik och handelspolitik som de nationella regeringarna och industriländernas regeringar tillämpar.
 - C. Jordbruket är den viktigaste sektorn i de flesta AVS-länder och befolkningen är beroende av jordbruksproduktionen och närliggande verksamheter. Sysselsättningen inom denna sektor beräknas till 60 procent för alla AVS-länder, och 73 procent av landsbygdsbefolkningen i Afrika består av självförsörjande småjordbrukare, för vilka livsmedelssäkerheten har högsta prioritet.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen, den 28 juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).

⁽²⁾ Rapport (E/CN.4/2002/58) av Jean Ziegler, FN:s särskilda rapportör om rätten till livsmedel, till FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna.

⁽³⁾ Romförklaringen om livsmedelssäkerhet i världen, som antogs vid det globala livsmedelstoppmötet den 13-17 november 1996 i Rom, Italien.

⁽⁴⁾ Resolution 55/2 från FN:s generalförsamling med titeln "FN:s millennieförklaring", som antogs den 18 september 2000.

⁽⁵⁾ Halvtidsöversyn av avtalen om ekonomiskt partnerskap, oberoende bidrag från jordbruksorganisationernas regionala nätverk, den 10 december 2006.

- D. Den biologiska mångfalden, det hållbara jordbruket och livsmedelssäkerheten är helt beroende av att man erkänner AVS-ländernas livsmedelssuveränitet, ländernas politiska utrymme för att skydda sina bräckliga ekonomiska sektorer samt jordbrukarnas enskilda och kollektiva rättigheter att spara, utbyta, distribuera och förbättra utsäde i syfte att förbättra livsmedelsproduktionen.
- E. Merparten av AVS-ländernas jordbruksproduktion och jordbruksexport baseras på småskaliga familj jordbruk som är mycket känsliga för prisfluktuationer.
- F. Den största delen av AVS-ländernas jordbruksexport är beroende av en eller ett par oförädlade produkter som endast tillför ekonomin ett ringa mervärde och gör deras näringsliv allt mer sårbart.
- G. Den traditionella exporten av jordbruksprodukter som t.ex. kaffe, kakao och läder- och skinnvaror har uppvisat en svag tillväxt på EU-marknaden under de senaste 15 åren, samtidigt som nya produkter, t.ex. blommor, uppvisade en mycket kraftig tillväxt och sexfaldigades. Nischmarknader inom rättvis handel och ekologiska produkter har utvecklats mycket snabbt och visar stor potential.

Minskat inhemskt stöd och ökad billig import

- H. Programmen för strukturell anpassning som tillämpats sedan 1980-talet resulterade i en minskning av det statliga stödet till småjordbrukare och till livsmedelsproduktion och bidrog till en försvagning av det lokala jordbruket.
- I. De radikala politiska förändringarna i AVS-ländernas jordbrukssystem innefattar att priskontrollerna av gårdarnas intäkter och produktion avskaffas, att importavgifterna minskas drastiskt, att regeringarnas stöd för utvidgningsprojekt och veterinärtjänster minskas, att halvoffentliga organisationer inom saluföring av jordbruksprodukter dras tillbaka och att hemmamarknaderna öppnas för extern konkurrens.
- J. De lokala jordbrukarna i AVS-länderna motverkas av importen av spannmål, mjölk, grönsaker och bearbetade produkter, eftersom dessa utgör de grundläggande konsumtionsprodukterna för befolkningen.

Orättvisa villkor för varuutbytet

- K. Ekonomin för avsalugrödor, som oundvikligen styrs av geoklimatiska förhållanden och terrängförhållanden, försatte AVS-länderna i en mycket egendomlig situation där de producerar livsmedel för de internationella marknaderna samtidigt som de importerar subventionerade basvaror från industriländer för att täcka sina lokala behov.
- L. AVS-ländernas exportintäkter har minskat under de senaste årtiondena trots att länderna har absoluta fördelar när det gäller tropiska produkter, eftersom råvaruprisfluktuationer har lett till ett sammanbrott inom exporten av tropiska produkter som kaffe, kakao, palmolja och bomull. För dessa produkter motsvarar prisfallet 60 procent, vilket har ödeläggande sociala konsekvenser för AVS-ländernas befolkning och ekonomier.
- M. Den rådande avtalsprocessen i samband med det ekonomiska partnerskapet är olämplig, särskilt för jordbrukssektorn, med hänsyn till de enorma skillnaderna i produktivitet och konkurrenskraft mellan de sex AVS-regionerna och EU.
- N. Handelsförbindelserna mellan AVS och EU baseras på Yaoundéavtalen mellan de tidigare kolonialmakterna och deras f.d. kolonier. Syftet är att garantera EU tillgång till vissa råvaror samtidigt som AVS-länderna får tillförlitliga avsättningsmöjligheter och värdefulla exportinkomster på en stabil och förutsebar grund, särskilt inom ramen för råvaruprotokollen.

Konsekvenser av klimatförändringen

- O. Enligt FN:s andra utvecklingsrapport om vattentillgångarna i världen (2006) lever 75 procent av Afrikas befolkning i arida eller semiarida regioner och omkring 20 procent i områden där det varje år förekommer stora klimatvariationer.
- P. Enligt slutsatserna i millennieutvärderingsrapporten om ekosystem har omkring 60 procent av världens ekosystem, däribland sötvatten och fiskebestånd, försämrats eller använts på ett ohållbart sätt. Världens fattigaste befolkningsgrupper drabbas hårdast av denna försämring av ekosystemen. De mest sårbara områdena är vatten, jordbruk, människors hälsa, biologisk mångfald och höjning av havsnivån.
- Q. Man räknar med att det kommer att bli vanligare med översvämningar och torkperioder vilket resulterar i svält och det socioekonomiska väståndets allmänna sönderfall, särskilt i Afrika. Havsnivåhöjningen hotar öarna i Stilla havet.
- R. Enligt den fjärde utvärderingen från FN:s internationella klimatpanel (IPCC) 2007 kan klimatförändringarna under de närmaste 50 åren hindra uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, i vissa afrikanska länder kan avkastningen från jordbruket minska med så mycket som 50 procent fram till 2020, och på små öar i Västindien och Stillahavsområdet räcker vattenresurserna inte till för att svara mot efterfrågan.

Konsekvenser av hiv/aids

- S. Enligt FAO:s uppskattningar har 7 miljoner anställda inom jordbruket dött i hiv/aids sedan 1985, och ytterligare 16 miljoner kommer sannolikt att dö under de nästa två decennierna i de 25 afrikanska länder som drabbats hårdast.
- T. I de tio afrikanska länder som drabbats hårdast förväntas arbetskraften minska med 10-26 procent. Detta är ett mycket allvarligt hot för folkhälsan och den sociala och ekonomiska utvecklingen i Afrika, där jordbruket spelar en central roll.
- U. Hiv/aids påverkar främst den produktiva arbetskraften och berövar de drabbade regionerna deras livsmedelsproducenter och jordbrukare, vilket decimerar jordbrukssektorn under flera framtida generationer.
- V. Frågorna om småskaligt jordbruk och hiv/aids är nära kopplade till varandra, eftersom en hållbar småskalig jordbrukssektor är viktig inte endast för att tillhandahålla de medel som krävs för att betala för läkemedel mot retrovirus utan även trygga den balanserade och näringsrika kost som är nödvändig för att dessa läkemedel skall vara effektiva.
- W. Man bör utveckla överlevnadsstrategier (tillgång till mark, krediter och läkemedel) samt nya redskap för att ta itu med de särskilda behoven hos den landsbygdsbefolkning som berörs av pandemin, särskilt äldre, kvinnor och svaga vuxna personer.

Jordbruket inom den nationella utvecklingsstrategin och samarbetet mellan AVS och EU

- X. Trots att de flesta fattiga människor i AVS-länderna lever i landsbygdsområden prioriterar varken de nationella regeringarna eller EU:s politiska strategier för utvecklingssamarbete utvecklingen av jordbruket och landsbygden.
- Y. Enligt den nionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF) prioriterar endast 4 av 78 AVS-länder jordbrukssektorn.
- Z. Hälften av medlen inom ramen för nionde Europeiska utvecklingsfonden har anslagits för program för strukturell anpassning (30,7 procent), 21,4 procent för transportsektorn, endast 7 procent för landsbygdsutveckling och 1,1 procent för direkt jordbruksrelaterade sektorer.
- AA. De flesta producenter är kvinnor och mycket liten uppmärksamhet riktas mot deras arbete och specifika behov.
- AB. Inom ramen för den tionde Europeiska utvecklingsfonden väljs endast två sektorer per land.

- AC. Småjordbrukares tillgång till lån är ett stort problem som lägger hinder i vägen för deras utveckling.
- AD. Småskaliga jordbruk i mindre gynnade områden bör betraktas som en prioritet, eftersom de traditionellt gått miste om jordbruksstöd. Principen om stöd för och investeringar i avlägsna och missgynnade områden är väl förankrad inom EU:s sammanhållningspolitik.
- AE. EU håller för närvarande på att utveckla en strategi, "stöd till handeln", som skulle kunna erbjuda en möjlighet att utöka stödet till småjordbrukare.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att utvecklingsarbetet mellan AVS-länderna och EU bör grundas på erkännandet av AVS-ländernas rätt att skydda sitt jordbruk i syfte att garantera småjordbrukarna en skälig inkomst, öka den lokala produktionen, trygga livsmedelssäkerheten och gradvis öppna vissa marknader på samma sätt som i EU.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att man inom ramen för kampen mot fattigdom och osäkerhet kring livsmedelsförsörjningen måste ta itu med de strukturella orsakerna till fattigdom i utvecklingsländerna. Därför efterlyser församlingen åtgärder för att främja tillgången till jord och vatten samt resurser för biologisk mångfald, liksom åtgärder för att främja en politik med lokalt stöd för småskaliga, bärkraftiga jordbruksföretag.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder de afrikanska statsöverhuvudenas Maputoförklaring ⁽¹⁾, genom vilken man erkänner jordbrukets centrala roll i kampen mot fattigdomen och behovet av att öka budgetstödet med 10 procent i denna sektor.
 4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att jordbruksorganisationerna måste erkännas som viktiga aktörer i samband med initiativ som påverkar glesbygds- och jordbrukssektorerna och att de måste inbegripas i den grupp av icke-statliga organisationer som EU regelbundet samråder med. Församlingen anser i synnerhet att de självförsörjande småjordbrukarnas intressen bör vara representerade i tillräcklig omfattning.

Omorientering av finansieringen från EUF

5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar både EU- och AVS-länderna att omorientera sin politik genom att sätta jordbruket i centrum för EUF-programmeringen för att ta hänsyn till det faktum att majoriteten av de fattiga i AVS-länderna lever i landsbygdsområden.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att stödja strukturomvandlingen av de fattiga ländernas näringsliv, så att deras produktionsstrukturer övergår från en exportstyrd ekonomi till en intraregional strategi för hållbar utveckling som tar hänsyn till befolkningarnas verkliga behov och inriktas på att minska beroendet av industriländerna och bygga upp nationella och regionala marknader.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen upprepar vikten av att avsätta tillräckliga medel för att göra det enklare att följa reglerna, t.ex. märkning och förpackning samt hygienkrav för produkter från småjordbrukare som exporteras till regionala marknader och EU-marknader och även fortbildning för jordbrukarna.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen upprepar betydelsen av att man ställer tillräckliga medel till småjordbrukares – särskilt kvinnors – förfogande, så de kan investera i att förbättra de lokala produktionsprocesserna.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen rekommenderar att ökade medel beviljas de organisationer som tjänar samhällen och producenter på landsbygden inom ramen för Europeiska utvecklingsfondens finansiering enligt Cotonouavtalet mellan AVS-länderna och EU.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att stöd beviljas från Europeiska utvecklingsfonden till en omorientering mot ekologiskt jordbruk när detta är möjligt, i syfte att främja en hållbar produktion på lång sikt och att öka jordbrukarnas inkomster genom högre ersättning per producerat kilo.

⁽¹⁾ Maputoförklaringen "Tillsammans skapar vi vår framtid", fjärde toppmötet för AVS-ländernas stats- och regeringschefer, Maputo, Moçambique, den 23-24 juni 2004 (AVS/28/010/04).

11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen efterlyser stöd från Europeiska utvecklingsfonden för att den moderna tekniken för avsaltning av havsvatten och förbättring av vattenkvaliteten skall utnyttjas i alla områden där det råder vattenbrist.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att stöd beviljas från Europeiska utvecklingsfonden för att minska användningen av kapitalintensiva ogräsbekämpningsmedel och konstgödsel till förmån för mer hållbara, lokalt anpassade alternativa gödselmedel och växtskydd.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att självförsörjande småjordbrukares behov bör prioriteras i AVS-ländernas och EU:s politiska utvecklingsstrategier med tanke på att de utgör en stor andel av AVS-jordbrukarna och den särskilt utsatta situation de befinner sig i.

Orättvisa handelsvillkor

14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att en del av frihandelsavtalen mellan ojämbördiga partner har förvärrat fattigdomen och inverkat negativt på livsmedelssäkerheten och bidrar till den försämrade situationen för några av de AVS-länder som nettoimporterar livsmedel. Församlingen uppmanar EU och medlemsstaterna att beakta detta i övervägandet av fördelningen av medel när det offentliga utvecklingsbiståndet ökas för att anpassa det till de handelsrelaterade kraven.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmärksammar att de frihandelspolitiska paket, utformade av givarna, som innehåller drastiska sänkningar av importtullarna, har resulterat i en ökning av livsmedelsimporten i flera afrikanska länder. Församlingen konstaterar vidare att importen av ris till Burkina Faso har ökat från 99 000 ton 1996 till 137 808 ton 2000, att den lokala produktionen av paddyris gått ned från 111 700 ton 1997 till 66 300 ton 2001, och att risimporten till Kamerun i dag täcker 87 procent av befolkningens behov, vilket är till skada för de lokala producenterna.

Avtal om ekonomiskt partnerskap och AVS-styrd regional integration

16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att skapa en stabil, ändamålsenlig, hållbar och kompletterande regional integration innan man överväger att ingå frihandelsavtal med EU och/eller tredjeländer, och anser att en AVS-styrd regional integration bör vara en förutsättning för att ingå utvecklingsorienterade avtal om ekonomiskt partnerskap.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar förvånat att den regionala sammansättning som EU väljer för att genomföra förhandlingarna om ekonomiska partnerskapsavtal inte alltid är förenlig med de befintliga regionala strukturer inom vilka AVS-länderna för närvarande utvecklas.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de berörda parterna i de pågående förhandlingarna om ekonomiska partnerskapsavtal att försäkra sig om att skyldigheten att skydda de fördelar som underbyggs av de garantier som redan finns i de befintliga handelsavtalen upprätthålls och följs, så att inga AVS-stater får sämre villkor i de framtida ekonomiska partnerskapsavtalen.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att de rådande förhandlingarna om frihandelsavtal enligt avtalen om ekonomiskt partnerskap kan utgöra ett allvarligt hot mot den lokala produktionen i AVS-länderna om det uppstår en konkurrenssituation mellan två jordbruksystem med stora skillnader när det gäller produktivitet, skilda strategier och EU-stöd. Församlingen uppmanar med kraft EU att även ta hänsyn till de lokala regeringarnas synpunkter.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påpekar att en rättvis handel mellan industri- och utvecklingsländerna innebär att man betalar ett skäligt pris för utvecklingsländernas tillgångar och jordbruksprodukter, dvs. ett pris som avspeglar de interna och externa kostnaderna, samtidigt som man tar hänsyn till de minimikriterier som styr arbetstagarnas arbetsförhållanden och löner samt miljöskyddet. Församlingen uppmanar med kraft EU och AVS-länderna att utöka sitt stöd till den rättvisa handeln i enlighet med åtagandet i artikel 23g i Cotonouavtalet.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker att offentliga och regionala utvecklingsprojekt i AVS-länderna måste få stöd och kräver att lokala producentstrukturer och regionala nät bör stärkas när det gäller produktion och distribution av jordbruksvaror.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar med kraft till att allmänt tillgängliga finansieringsinstrument för ekonomiskt svaga producenter skall utvecklas och användas. Församlingen betonar vikten av låneprogram för små och medelstora företag för att främja landsbygdsutveckling och stödja lokala producenter, lokala kooperativ och etablering av företag, särskilt av kvinnor.

Klimatförändringar

23. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påpekar att klimatförändringarna får förödande konsekvenser för sårbara länder i och med att de årliga livsmedelslarmen i Afrika har tredubblats sedan mitten av 1980-talet, och att mer än 25 miljoner afrikaner drabbats av livsmedelskriser enbart under 2006.
24. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen noterar att en WHO-studie från 2005 gav vid handen att globala klimatförändringar hänger direkt ihop med allt fler fall av malaria, undernäring och diarré, och att Afrika kommer att konfronteras med ökande sjukdomsfall och andra faror för människans hälsa, eftersom kontinenten är dåligt utrustad att hantera dessa problem.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS- och EU-länderna att betona klimatförändringarna i samband med utvecklingspolitiken och att ta itu med hotet från den globala uppvärmningen mot livsmedelsproduktionen, som i en FN-rapport förutspåddes falla med 5 procent fram till 2080, samtidigt som mellan 25 och 40 procent av Afrikas naturliga livsmiljöer också kunde gå förlorade och 30 procent av kontinentens kustinfrastruktur riskerar att förstöras.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att uppfylla sitt mål om en temperaturökning på högst 2 grader, vilket är en investering som borde betalas av industriländerna.
27. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att avtal om avreglering av handeln underkastas en miljökonsekvensbedömning för att man på så sätt skall kunna fastställa kostnaderna för miljön och inverkan på livsmedelssäkerheten, energiresurserna och den globala uppvärmningen.

Kampen mot hiv/aids

28. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin allvarliga oro över att hiv/aids kan få skadliga återverkningar på den hållbara utvecklingen i AVS-länderna och särskilt på de självförsörjande och kommersiella jordbruken för att det saknas arbetskraft på landsbygden, kunskap om jordbruket och utbildade arbetstagare, vilket medför produktivetsfall, färre arbetstillfällen och osäkerhet kring livsmedelsförsörjningen.
29. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att kampen mot hiv/aids bör stå i centrum för AVS-regeringarnas och EU:s utvecklingspolitik för att man därmed skall kunna ta itu med hiv/aids förödande konsekvenser för livsmedelssäkerheten och den socioekonomiska utvecklingen genom att koppla åtgärder för att bekämpa hiv/aids till jordbruks- och landsbygdsutvecklingsprogram.
30. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att de höga läkemedelskostnaderna för att bekämpa hiv/aids och andra behandlingsbara sjukdomar utgör ett allvarligt hot mot jordbruksproduktionen och landsbygdsutvecklingen i AVS-länderna.

Stöd jordbruket och ge befolkningen framtidstro

31. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att den strukturella anpassningspolitik som tillämpats av de internationella finansinstituten och stötts av EU sedan 1980-talet, dvs. en politik som enbart utgår ifrån ekonomisk deflation genom monetära åtgärder, marknadsekonomiska principer och minskat statligt deltagande, inte förmår bemöta de utmaningar som kampen mot fattigdom innebär.
32. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att EU måste avskaffa allt exportstöd eftersom detta allvarligt undergräver den lokala livsmedelsproduktionen.
33. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar i detta sammanhang EU:s beslut från WTO-konferensen i Hongkong 2005, nämligen att avskaffa exportsubventionerna inom jordbruket senast 2013, och uppmanar med kraft till att i stor utsträckning tidigarelägga genomförandet av de beslut som fattats.
34. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att EU:s medlemsstater och Europeiska kommissionen tar itu med de strukturella orsakerna till den omfattande migrationen genom att förändra sin nuvarande politik, bland annat dumpningen av EU-produkter på utvecklingsländernas marknader, detta för att de afrikanska länderna skall kunna skydda och bygga upp sina ekonomier och garantera sina medborgare skäliga inkomster och på så sätt inge dem framtidstro.
35. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU-ministerrådet och Europeiska kommissionen.

RESOLUTION ⁽¹⁾**om migration av utbildad arbetskraft och effekterna av detta på den nationella utvecklingen**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen,

- som sammanträdde i Wiesbaden (Tyskland) den 25-28 juni 2007, utfärdar denna resolution,
- med beaktande av artiklarna 177, 178, 179, 180, 181 och artikel 181a i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,
- med beaktande av AVS-EU-partnerskapsavtalet AVS-EU mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, som undertecknades i Cotonou (Benin) den 23 juni 2000 ("Cotonouavtalet") ⁽²⁾, ändrat genom avtalet om ändring av partnerskapsavtalet, som undertecknades i Luxemburg den 25 juni 2005 ⁽³⁾, särskilt artikel 13 om migration,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln "Migration och utveckling: konkreta riktlinjer" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet med titeln "EU:s strategi för att åtgärda bristen på personal inom hälsosektorn i utvecklingsländerna" ⁽⁵⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet med titeln "Bidrag till EU:s ståndpunkt inför FN:s dialog på hög nivå om internationell migration och utveckling" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet med titeln "Den övergripande strategin för migration efter ett år: På väg mot en samlad europeisk migrationspolitik" ⁽⁷⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen om en strategisk plan för laglig migration ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Afrikanska unionens toppmöte för stats- och regeringschefer som hölls i Khartoum den 23-24 januari 2006, under vilket man bekräftade migrationens omfattning och inverkan på utvecklingen,
- med beaktande av den rapport som antogs av plenarsammanträdet vid expertmötet om migration i mars 2006 mellan Europeiska unionen, Latinamerika och Västindien,
- med beaktande av Brysseldeklarationen om asyl, migration och mobilitet och handlingsplanen för genomförande av denna förklaring, som antogs vid det första mötet mellan AVS-ländernas ministrar med ansvar för asyl, migration och mobilitet som hölls i Bryssel den 13 april 2006,
- med beaktande av den gemensamma Afrika-EU-förklaringen om migration och utveckling som antogs vid ministerkonferensen mellan EU och Afrika i Tripoli den 22-23 november 2006,
- med beaktande av resultatet från ministerkonferensen mellan EU och Afrika om migration och utveckling som hölls i Rabat den 10-11 juli 2006,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution om "Internationell migration och utveckling" ⁽⁹⁾,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets sammanträden i december 2005, mars 2006 och december 2006,

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen, den 28 juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).

⁽²⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 287, 28.10.2005, s. 4.

⁽⁴⁾ KOM(2005)0390.

⁽⁵⁾ KOM(2005)0642.

⁽⁶⁾ KOM(2006)0409.

⁽⁷⁾ KOM(2006)0735.

⁽⁸⁾ KOM(2005)0669.

⁽⁹⁾ A/RES/61/208.

- med beaktande av resultatet från FN:s generalförsamlings högnivådialog om migration och utveckling som hölls i New York den 14-15 september 2006,
- med beaktande av rapporten från FN:s generalsekreterare med titeln "Internationell migration och utveckling" ⁽¹⁾,
- med beaktande av rapporten från FN:s globala kommission om internationell migration med titeln "Migration i en sammanlänkad värld: Nya åtgärdsdirektiv", oktober 2005 ⁽²⁾,
- med beaktande av rapporten från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) med titeln "Migrationens effekter i hemländerna: vad känner vi till?", juni 2006,
- med beaktande av rapporten från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling med titeln "Högutbildade personers internationella rörlighet", 2002,
- med beaktande av rapporten från Världsbanken med titeln "Globala ekonomiska utsikter 2006: Ekonomiska konsekvenser av penningöverföringar och migration" ⁽³⁾,
- med beaktande av rapporten från FN:s utvecklingsprogram (UNDP) med titeln "Human Development Report 2001", 2001,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2006 om utveckling och migration ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 17.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sociala frågor och miljö (AVS-EU/100.012/07/slutlig), och av följande skäl:
 - A. Att flytta utomlands är en omistlig mänsklig rättighet för individen.
 - B. Den internationella migrationen har blivit en prioriterad fråga på den internationella dagordningen och diskuterades nyligen av politiska beslutsfattare på global, europeisk, EU-Afrika-nivå och AVS-EU-nivå. Man har dessutom i allt högre grad börjat erkänna att migration och utveckling har ett nära samband på global nivå och att de påverkar varandra.
 - C. Det finns ett växande samförstånd i den politiska världen om att en bättre hantering av migrationen kan resultera i mycket viktiga förbättringar, kanske viktigare än borttagandet av hindren för världshandeln.
 - D. Det saknas fortfarande en integrerad strategi för migrationsfrågorna på gemenskapsnivå och nationell nivå inom EU. Migrations-, utvecklings-, handels- och säkerhetspolitiken hanteras i stället av olika icke-samordnade avdelningar.
 - E. Det råder ingen internationell enighet om de faktiska konsekvenserna av de (högt) utbildades migration för ursprungsländerna och debatten om kompetensflykt präglas fortfarande av en avsevärd förvirring och frustration, vilket särskilt beror på bristen på pålitliga statistiska uppgifter och konsekvensanalyser av möjliga politiska rekommendationer för att hantera företeelsen kompetensflykt.
 - F. Frågan om kompetensflykt har inte diskuterats i tillräcklig grad inom ramen för dialogen mellan EU och AVS-länderna.
 - G. I de flesta AVS-länder har över 10 procent av de högutbildade emigrerat till EU, Nordamerika eller andra utvecklade länder. Afrika söder om Sahara, där över 20 procent av de högutbildade från regionen har flyttat till OECD-länder ⁽⁵⁾, har drabbats allra hårdast av migrationen av högutbildade, och i vissa små länder är denna siffra så hög som 80 procent ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ A/60/871.

⁽²⁾ Internet: <http://www.gcim.org>.

⁽³⁾ Internet: <http://www.worldbank.org/globaloutlook>.

⁽⁴⁾ P6_TA(2006)0319.

⁽⁵⁾ "Migrationens effekter i hemländerna: vad känner vi till?", OECD, 2006.

⁽⁶⁾ Rapport från FN:s generalsekreterare med titeln "Internationell migration och utveckling" (A/60/871).

- H. Samtidigt som de främsta migrationscentrumen utgörs av Asien och Latinamerika, kommer de flesta högutbildade emigranterna i EU från Afrika (13,5 procent av de högutbildade personer som bor i EU är födda i länder som inte tillhör OECD) ⁽¹⁾.
- I. Statistiska uppgifter om migrationsströmmar från Afrika är ofta ofullständiga och föråldrade vilket försvårar för politiskt ansvariga att fatta beslut.
- J. FN:s utvecklingsprogram (UNDP) har förklarat att utvecklingsländerna drabbas av förluster som uppgår till flera miljarder US-dollar till följd av kompetensflykten ⁽²⁾, med tanke på kunskapernas betydelse som en avgörande faktor för tillväxt i en globaliserad värld.
- K. I Afrika söder om Sahara kan kompetensflykten leda till arbetskraftsbrist på viktiga områden, särskilt inom sjukvårds- och utbildningssektorerna, med förödande konsekvenser för tillgången på och kvaliteten hos dessa grundläggande samhällstjänster.
- L. Kompetensflykten innebär att ursprungslandet går miste om skatteintäkter och att man i sämsta fall helt förlorar eller i bästa fall inte får någon direkt återbäring på den investering som gjorts i yrkesutbildning. Ursprungslandet förlorar även kompetens och erfarenhet som skulle leda till utveckling.
- M. Kompetensflykten bromsar upp innovationsprocessen i hemländerna och minskar också möjligheterna till ekonomisk tillväxt.
- N. Kompetensflykten kan få sociala konsekvenser med avseende på familjesammansättning, jämställdhet, barns utbildning och hälsa.
- O. Barn till migranter kan påverkas antingen positivt till utveckling, hälsa och utbildning av migrationen (penningöverföringar kan göra att barnarbete blir överflödigt och att hushållen i stället lägger mer pengar på utbildning och hälsovård) eller negativt (skingrade familjer och stress, mindre uppmärksamhet från föräldrarna kan leda till större frånvaro i skolan och sämre resultat).
- P. Många europeiska länder har antagit lagstiftning för att underlätta situationen i samband med högutbildades ankomst till landet, särskilt genom tillämpning av olika urvalsförfaranden för migranter vid ankomsten. Dessa förfaranden kallas "vald migration" och de skapar en konkurrenssituation gentemot Nordamerika då man vill locka till sig de mest begåvade medborgarna från utvecklingsländerna, och de har dessutom förvärrat kompetensflykten från många länder i syd och på ett dramatiskt sätt när det gäller länderna i Afrika söder om Sahara.
- Q. Samtidigt som EU och AVS-länderna har åtagit sig att arbeta för att nå millennieutvecklingsmålen, däribland mål 2 (tillgång till grundläggande skolutbildning), mål 4 (minskning av barnadödligheten), mål 5 (förbättring av mödrars hälsa) och mål 6 (bekämpning av hiv/aids, malaria och andra sjukdomar), kan uppfyllandet av dessa mål försvåras av en omfattande flykt av lärare, läkare och sjuksköterskor från AVS-länderna till OECD-länderna och av att det saknas internationella bestämmelser som syftar till att uppfylla dessa mål.
- R. Migrationen av utbildade personer från utvecklingsländerna till Europa spås på genom ekonomiska faktorer (fattigdom, underutveckling, låga löner, dåliga utbildningssystem, åldrande och minskande befolkning i OECD-länderna som resulterar i arbetskraftsbrist), politiska faktorer (våld, konflikter, politiskt förtryck, särskilt mot intellektuella, som förvärras genom deras flykt) och – vilket i huvudsak gäller afrikanska länder – genom geografisk närhet, gemensamt språk och koloniala eller historiska band.
- S. Arbetskraftsbehoven i europeiska länder leder till negativa effekter genom att AVS-länderna dräneras på utbildad arbetskraft. Därmed försämras livskvaliteten och offentliga sociala tjänster i AVS-länderna.

⁽¹⁾ "Migrationens effekter i hemländerna: vad känner vi till?", OECD, 2006.

⁽²⁾ "Human Development Report 2001", UNDP, 2001.

- T. Olaglig eller ofrivillig migration diskuteras bara från säkerhetssynpunkt, när man borde ta upp frågan i ett allmänt utvecklingspolitiskt sammanhang och beakta migration i utvecklingsstrategierna.
- U. Migrationen av utbildade personer kan få positiva konsekvenser för den enskilde migranten, t.ex. bättre ekonomiska framtidsutsikter och högre lön, men också för familjen i hemlandet och för själva hemlandet, framför allt genom penningöverföringar.
- V. Det är mycket viktigt att framhålla att migration på ett positivt sätt kan bidra till att främja bättre förståelse mellan olika civilisationer och kulturer och överbrygga postkoloniala och geografiska skiljelinjer genom att förbindelser mellan stater och folk upprättas.
- W. Migranternas svårigheter att anpassa sig i mottagarländerna och ursprungsländerna, diskriminering och kompetenslöseri (dvs. när de är överkvalificerade för sina arbetsuppgifter) kan hämma deras yrkeskarriärsutveckling.
- X. Penningöverföringar är den näst viktigaste externa finansieringskällan för utvecklingsländer. De åstadkommer positiva effekter i ursprungsländerna och medför huvudsakligen ökade inkomster för migranternas familjer, men också ökad konsumtion och ökade investeringar (vilket i sin tur är en drivkraft för ekonomisk tillväxt) och motverkar konjunkturnedgångar vid ekonomiska kriser, krig och naturkatastrofer, men upp till 20 procent av deras värde förbrukas genom avgifter i samband med överföringarna.
- Y. Effektiviteten hos frivilliga uppförandekoder för etisk rekrytering (ibland stämmer dessa inte tillräckligt överens med ILO:s bestämmelser) har ifrågasatts av experter och andra verksamma på detta område, särskilt när dessa har begränsats till den offentliga sektorn.
- Z. Cirkulär migration (dvs. då man möjliggör en dubbelriktad rörlighet mellan ursprungs- och destinationsländerna) främjar en verklig internationell rörlighet, underlättar framväxten av ett internationellt medvetande och erbjuder stora möjligheter till utveckling av värdländerna och ursprungsländerna och bör därför främjas och underlättas.
- AA. I samband med återflyttning finns större möjligheter att ta itu med kompetensflykten och förbättra utvecklingen när den grundas på frivillig återflyttning till ursprungsländerna, särskilt om den får ett tillräckligt stöd.
- AB. Återflyttande migranter kan paradoxalt nog ha ytterst svårt att integrera sig i sina hemländer och vara mer sårbara för arbetslöshet än dem som inte flyttat utomlands tidigare.
- AC. Det finns bevis som tyder på att migranter som anslutit sig till nationella eller gränsöverskridande migrantorganisationer och migrantföreningar, och som kanaliserar verksamheten inom dessa organisationer ("diasporor") mot utveckling, en företeelse som är känt som "medutveckling", kan skapa mycket positiva resultat för både mottagar- och ursprungsländerna.
- AD. Europas åldrande befolkning kommer att sätta större press på arbetsmarknaden för utbildad arbetskraft och därmed kommer de redan synliga problemen att öka. En mer ansvarsfull och bättre hantering av migrationen av utbildad arbetskraft kommer därför att bli nödvändig i EU och AVS-länderna.
- AE. En och samma lösning passar inte alla. Bättre forskning om AVS-ländernas nationella arbetsmarknader kommer därför att behövas för att överbrygga kunskapsklyftan och för att på ett lämpligt sätt ta itu med bristen på utbildad arbetskraft och att denna emigrerar.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar medlemsstaterna och AVS-länderna att öka sina insatser för att uppfylla sina åtaganden för att nå millennieutvecklingsmålen, särskilt målet att halvera den extrema fattigdomen i världen senast 2015.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att de potentiella fördelarna med en välordnad internationell migration kan vara större än de fördelar som kan nås genom en friare internationell handel.

3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erinrar om att en dålig och inkonsekvent migrationspolitik får enorma konsekvenser i form av lidande för enskilda individer och ständig underutveckling.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och AVS-länderna att ta itu med migrationsutmaningarna, inbegripet kompetensflykten, i en anda av verkligt partnerskap för utveckling på grundval av Cotonouavtalet, särskilt artikel 13, och utveckla specifika migrationsstrategier och system för utvecklingsländer som har omfattande utvandring av utbildade personer, med särskild inriktning på länderna söder om Sahara i Afrika, i avsikt att dämpa de skadliga ekonomiska och sociala effekterna i samband med migrationen av utbildade personer.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker oro över Europeiska kommissionens migrationspolitik och den rådande migrationspolitiken i EU:s medlemsländer eftersom den inriktas på säkerhetsfrågor i stället för på utvecklingsfrågor.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker oro över att EU potentiellt diskriminerar olika kategorier av migranter och uppmanar kommissionen att se till att detta inte sker. Församlingen uppmanar därför kommissionen att utsträcka till alla kategorier av migranter de förmånliga arbets- och levnadsvillkoren för högutbildade migranter som föreslås i den strategiska planen för laglig migration⁽¹⁾, som inom kort kommer att tas upp i ett eget direktiv, såsom frågan om ett EU-arbetsstillstånd (grönt kort för EU) som utfärdas av medlemsstaterna men är giltigt i hela EU.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att EU:s utvecklingsbistånd bör syfta till att ta itu med bakomliggande orsaker till migration och till att utrota fattigdom.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar behovet av integrerade migrationsstrategier på internationell, regional (däribland EU- och AVS-nivå) och nationell nivå genom att man ser till att migrationsfrågorna införlivas i strategierna för fattigdomsminskning och att det råder samstämmighet mellan all politik som kan påverka migrationen, t.ex. jordbruk, fiske, handel, utveckling, säkerhet, rättsliga och inrikes frågor samt utrikesfrågor.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och AVS-länderna att gemensamt ta itu med migrations- och utvecklingspolitiken och undersöka om det är möjligt att förbättra effektiviteten inom dessa politikområden genom samordning.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater, internationella mellanstatliga institutioner och övriga relevanta institutioner att utforma och vidta förebyggande åtgärder och strategier för att utrota rasdiskriminering, främlingsfientlighet, etnocentrism och intolerans mot migranter från AVS-länderna.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att en gemensam migrationspolitik på EU-nivå kräver ett utvidgat medbeslutandeförfarande med parlamentet och omröstning med kvalificerad majoritet i rådet och uppmanar rådet att agera i enlighet därmed.

Riktlinjer

12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar rådets slutsatser från april 2006 i vilka man tar upp arbetskraftsbrist inom sjukvårdssektorn i utvecklingsländerna.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att i enlighet med ILO:s bestämmelser utveckla och tillämpa EU:s riktlinjer för etisk rekrytering av personal inom sjukvårdssektorn enligt slutsatserna från april 2006, och berömmar de EU-medlemsstater som redan har gjort detta, t.ex. Förenade kungariket.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen rekommenderar att EU-riktlinjerna skall utvidgas till att omfatta andra viktiga områden som utbildning. De förbättrade riktlinjerna skall syfta till att både offentliga och privata rekryterare skall inta ett etiskt förhållningssätt eller ännu hellre avstå från att anställa utbildade migranter som arbetar inom områden där det i hemländerna råder stor arbetskraftsbrist.

⁽¹⁾ KOM(2005)0669.

15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder bilaterala och multilaterala avtal mellan ursprungsländer och mottagarländer som syftar till att
 - i) bidra till ökad utveckling,
 - ii) bygga upp mänsklig och institutionell kapacitet för att maximera fördelarna med migration,
 - iii) tillhandahålla bättre sociala och ekonomiska villkor i ursprungsländerna för att minimera de faktorer som gör att människor lämnar sina hem för att söka sig bättre villkor, och
 - iv) främja upplysnings- och informationsverksamhet.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att frivilliga riktlinjer för etisk rekrytering inte alls är tillräckligt för att ta itu med konsekvenserna av en omfattande migration av utbildad arbetskraft, särskilt inte om riktlinjerna begränsas till den offentliga sektorn. Kontrollåtgärder i ursprungsländerna och mottagarländerna är också nödvändiga.

Investering i utbildning

17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och AVS-länderna att väsentligt öka investeringarna i fortbildning och utbildning i utvecklingsländerna, med inriktning på sektorer som har drabbats av arbetskraftsbrist, särskilt sjukvårds- och utbildningssektorerna.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och AVS-länderna att inrätta nationella och regionala forskningscentrum, särskilt i form av universitet och forskningsinstitut, och särskilt inom sjukvårds- och utbildningssektorerna. Församlingen uppmanar vidare EU och AVS-länderna att inrätta dessa tvärvetenskapliga forskningscentrum med hjälp av medel från Europeiska utvecklingsfonden i förekommande fall, i alla sektorer som är nödvändiga för ekonomisk tillväxt och hållbar utveckling.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att EU:s medlemsstater och utvecklingsländerna bör ta initiativ för att aktivt höja utbildningsnivån genom att investera väsentliga resurser i utbildning. Församlingen upprepar sitt stöd för "20/20-målet": 20 procent offentligt stöd från industriländerna och 20 procent från utvecklingsländernas nationella budgetar som anslås till grundläggande samhällstjänster (sjukvård och utbildning).
20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar utvecklingsländerna att investera sina vinster från oljeboomen i långfristiga strategier och program för utbildning och fortbildning och att använda pengarna på ett öppet sätt.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att utveckla de potentiella källorna till ekonomiskt välstånd som de besitter och att ägna särskild uppmärksamhet åt att utveckla de mänskliga resurserna och skapa sysselsättning i alla relevanta sektorer för att stimulera utbildade personer att stanna kvar i eller återvända till sina hemländer.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att samarbeta med AVS-sekretariatet för att fastställa initiativ för ekonomiskt stöd i enlighet med Cotonouavtalet, vilka skall göra det möjligt för ursprungsländerna att förbättra sin ekonomi och minska den illegala migrationen, vilket skulle minska spänningarna mellan staterna i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
23. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar medlemsstaterna att uppfylla Lissabonmålen, såsom förbättrad utbildningskvalitet och ökad förvärvsfrekvens bland kvinnor för att öka utbudet av utbildad arbetskraft inom EU.

Kompetenslöseri

24. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar de negativa effekterna av kompetenslöseri för alla berörda parter, eftersom värdländerna inte kan dra nytta av migrantens kunskaper, ursprungsländerna drabbas av investeringsförluster och migranten är överkvalificerad för arbetsuppgifterna.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen, EU:s medlemsstater och AVS-länderna att vidta beslutsamma åtgärder för att komma till rätta med kompetenslöseriet, t.ex. ett internationellt eller bilateralt ömsesidigt erkännande av utbildningsbevis och färdigheter och tydliga insatser för att bekämpa diskriminering på rekryteringsstadiet.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att inrätta ett europeiskt system för jämförelse av utländska utbildningsbevis.

Penningöverföringar

27. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erinrar om att penningöverföringar är och bör förbli privata medel, att man inte kan tvinga enskilda personer att göra penningöverföringar och att penningöverföringar aldrig kan ersätta det offentliga utvecklingsbiståndet (ODA).
28. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna i EU- och AVS-länderna att utforma och genomföra strategier för att maximera penningöverföringarnas positiva effekter genom att få till stånd större, snabbare, billigare och bättre kanaliserade penningflöden, framför allt genom minskad byråkrati och bättre banktjänster för överföringar av mindre belopp utan överreglering av marknaden.
29. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar särskilt Europeiska kommissionen, EU:s medlemsstater och AVS-länderna att genomföra strategier för att
- förbättra och utöka migranternas och deras familjers tillgång till finansinstituten ("att ge de banklösa en bank") ⁽¹⁾,
 - stödja och aktivt uppmuntra finansinstituten när det gäller att undersöka strategier för att minska kostnaderna i samband med penningöverföringar, särskilt avseende utveckling av användningen av ny teknik,
 - stimulera penningöverföringar genom skattelättnader både i ursprungs- och destinationsländerna,
 - uppmuntra kanaliseringen av penningöverföringar till utvecklingsprojekt (främst med inriktning på utbildning och sjukvård) genom att komplettera penningöverföringar med nationella och lokala offentliga bidrag ("matchande medel") ⁽²⁾,
 - skapa innovativa finansiella produkter för migranter, t.ex. skattebefriade "sparkonton för utveckling" i mottagarländerna där migranterna kan spara pengar som de senare överför,
 - kanalisera penningöverföringar mot produktiva investeringar genom att underlätta tillgången till krediter för mikroföretag och små och medelstora företag och förbättra migranternas och deras familjers kunskaper om ekonomiska förhållanden,
 - göra penningöverföringar snabbare och säkrare i syfte att uppmuntra migranterna att använda formella överföringssystem och säkra öppenhet i samband med finansiella transaktioner genom "informella kanaler", särskilt de så kallade hawala-nätverken.
30. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen varnar emellertid för risken att det sker en överreglering av penningflödena som skulle kunna hindra eller försvåra penningöverföringarna och uppmanar EU:s medlemsstater och Europaparlamentet att ta detta i beaktande när de granskar kommissionens förslag till direktiv om betalningstjänster på den inre marknaden ⁽³⁾.

Cirkulär migration

31. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater och AVS-länderna att främja cirkulär migration genom att komma överens om konkreta åtgärder för att uppnå flexibilitet när det gäller inresor och återtagandekrav och förfaranden i både destinations- och ursprungsländer samt mer flexibla avtal och alternativ för återresor för cirkulära migranter.
32. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater och AVS-länderna att främja cirkulär migration genom att upprätta ett system för "dubbla tjänster" för personal i den offentliga sektorn i utvecklingsländerna (lärare, forskare och läkare). Församlingen uppmanar återigen kommissionen att genomföra en undersökning om erfarenheterna i medlemsstaterna avseende "dubbla tjänster".
33. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att kommissionen i samband med utarbetandet av direktivet om högt utbildad arbetskraft bör ta vederbörlig hänsyn till de utbildade migranternas ställning i syfte att uppmuntra deras cirkulära migration och/eller tillfälliga återvändande.
34. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater och AVS-länderna att vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att migranternas pensioner och sjukförsäkringar är flyttbara när de har återvänt till sina hemländer och möjligheten att kunna återvända för att erhålla sjukvård i det land där tjänsterna tillhandahölls.

⁽¹⁾ Formulering från utskottet för internationell utveckling i det brittiska underhuset.

⁽²⁾ Denna typ av strategier har varit framgångsrik i samband med det mexikanska *dos por uno*-programmet och det italienska initiativet *juntos por los Andes* för Anderna.

⁽³⁾ KOM(2005)0603.

35. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater och AVS-länderna att undersöka avtal om dubbla medborgarskap i syfte att främja cirkulär migration och tillfälliga återvändanden.
36. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att erbjuda personer som kan tänka sig att återvända möjligheten att komma tillbaka till EU under en viss period efter deras första återvändande.
37. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att utforma särskilda initiativ i form av en särskild budgetpost för att stödja migranternas frivilliga återvändande inom ramen för tematiska samarbetsprogram med tredjeländer inom områdena migration och asyl, med följande delar genom vilka man
 - låter återvändande migranter delta i utvecklingsprogram där de på ett framgångsrikt sätt kan använda sina färdigheter och säkrar en lämplig återanpassning till samhället,
 - erbjuder personer som kan tänka sig att återvända yrkesmässiga och ekonomiska incitament samt lämpliga infrastrukturer genom vilka de kan utveckla sitt yrkeskunnande,
 - förbättrar de återvändande migranternas tillgång till lån och utbildning i företagsledning för att främja etableringen av småföretag.

Migrantorganisationer och medutveckling

38. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erkänner betydelsen av migrantorganisationer och migrantföreningar när det gäller att stärka förbindelserna mellan EU och ursprungsländerna, särskilt inom området migration. Församlingen uppmanar till ett närmare samarbete mellan institutioner i utvecklingsländerna och i medlemsstaterna, bland annat om genomförandet av medutvecklingsprojekt.
39. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att medutveckling, vilket innebär att man erkänner och stöder migrantorganisationernas roll när det gäller att främja utvecklingen i deras hemländer, bör erkännas fullt ut på EU-nivå.
40. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar värd- och ursprungsländerna att logistiskt och ekonomiskt stödja initiativ från migrantorganisationer och migrantföreningar som syftar till migranternas integration, kollektiva penningöverföringar och investeringsprojekt i deras ursprungsländer samt informationsspridning om förvärvade rättigheter.
41. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen rekommenderar ursprungsländernas regeringar att likaså knyta närmare band med migranterna genom att inrätta särskilda institutionella plattformar där olika offentliga aktörer kan samarbeta.
42. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erkänner och uppmanar till ett aktivt deltagande av migrantorganisationerna för att förbättra handeln och det ekonomiska samarbetet mellan värd- och ursprungsländerna, i synnerhet genom att avlägsna informationshinder.
43. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar migrantorganisationerna att engagera sig i och underlätta överföringar av färdigheter och kunskaper, särskilt genom att utveckla kontakter mellan utbildade personer som bor i OECD-länder och dem som stannade kvar i ursprungsländerna genom inrättande av transnationella nät bestående av forskare och digitala universitet samt förstärkande av e-lärande. Församlingen välkomnar de program som drivs av Internationella organisationen för migration (IOM) och av FN:s utvecklingsprogram för kunskapsöverföring genom utvandrare (TOKTEN) inom detta område.
44. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar inrättandet av forskningscentrum om migration i Afrika inom ramen för AVS-EU-mekanismen om migration. Dessa forskningscentrum skall tillhandahålla tillförlitliga uppgifter och ytterligare verktyg för bättre beslutsfattande och migrationshantering, särskilt för AVS-ländernas regeringar.
45. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar det aviserade inrättandet av centrum för information om och hantering av migration⁽¹⁾ som skall finansieras genom EU-programmet för migration och utveckling i Afrika och som skall tillhandahålla information och stöd till potentiella migranter och till återvändande migranter, och uppmanar EU:s medlemsstater att ge dessa centrum ekonomiskt och logistiskt stöd.

⁽¹⁾ Det första centret för information om och hantering av migration kommer att inrättas i Bamako (Mali).

46. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erkänner de avsevärda insatser som icke-statliga organisationer gör för att se till att migrationsströmmarna är välordnade, särskilt deras arbete för att förbättra migranternas bidrag till utvecklingen av sina hemländer, och uppmanar till att icke-statliga organisationer som är verksamma på migrationsområdet skall stödjas på lämpligt sätt.
47. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen framhåller att den roll som migrantorganisationer, migrantföreningar och frivilligorganisationer spelar behöver åtföljas av en konsekvent och effektiv migrations- och utvecklingspolitik i värdländerna och i ursprungsländerna.
48. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU-ministerrådet, Europeiska kommissionen och Afrikanska unionen.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i Darfur

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen,

- som sammanträdde i Wiesbaden (Tyskland) den 25-28 juni 2007, utfärdar denna resolution,
- med beaktande av den slutliga rapporten av den 11 oktober 2006 som utarbetats av expertpanelen om Sudan, som utsetts enligt resolution 1591 från Förenta nationernas säkerhetsråd,
- med beaktande av Afrikanska unionens beslut från april 2004 om att inleda Afrikanska unionens uppdrag i Sudan (AMIS),
- med beaktande av fredsavtalet för Darfur som undertecknades i Abuja i Nigeria den 5 maj 2006 mellan Sudans regering och den största rebellgruppen, Sudans befrielseörelse/armé (SLA/M),
- med beaktande av Tripoli-deklarationen om den politiska processen för Darfur, som antogs i Tripoli den 28-29 april 2007,
- med beaktande av trepartsavtalet som nåddes den 9 april 2007 i Addis Abeba mellan Sudans regering, Förenta nationerna och Afrikanska unionen om det "lätta" stödpaketet och det "tunga" stödpaketet,
- med beaktande av artikel 17.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. FN:s "skyldighet att skydda" innebär att andra parter är skyldiga att ge det skydd som behövs när nationella myndigheter uppenbart misslyckas med att skydda sina befolkningar.
 - B. Kina är ständig medlem i FN:s säkerhetsråd och en privilegierad handelspartner till Sudan. Den 10 maj 2007 utsåg Kina Liu Guijin till särskilt sändebud för Darfur.
 - C. Sudan undertecknade Romstadgan om inrättandet av Internationella brottmålsdomstolen (ICC) 2002, men har inte ratificerat den.
 - D. Afrikanska unionens styrkor i Darfur har agerat på ett berömvärdt sätt, men de måste förstärkas och ges allt logistiskt och ekonomiskt stöd som de behöver för att effektivt kunna fullgöra sitt uppdrag.
- 1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar att den sudanesiska regeringen den 12 juni 2007 godtog en "hybridstyrka" från Afrikanska unionen och Förenta nationerna. Församlingen erinrar om att den sudanesiska regeringen redan tidigare har gjort utfästelser om att låta hybridstyrkan komma in i Sudan. Församlingen betonar därför vikten av att se till att styrkorna utplaceras så snabbt som möjligt och av att kunna garantera fortsatt samarbete med de sudanesiska myndigheterna och förväntar sig att den sudanesiska regeringen avväpnar all milis, inklusive Janjaweed, och upphör med bombningarna av Darfurregionen.

(¹) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen, den 28 juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).

2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer alla överträdelser av vapenvilan av någon part, och särskilt allt våld som riktas mot civilbefolkningen och inriktas på det humanitära biståndet.
3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Sudans regering att samarbeta fullt ut med FN och genomföra de relevanta FN-resolutionerna.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar FN att agera i enlighet med "skyldigheten att skydda", genom att se till att den framtida hybridstyrkan ges ett fullständigt mandat för att skydda civilpersoner enligt FN-stadgan.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och andra internationella aktörer att vidta lämpliga åtgärder för att ringa in våldsförövare som bryter mot vapenvilan eller attackerar civilpersoner, fredsbevarande styrkor eller humanitära uppdrag och vidta alla nödvändiga åtgärder för att få ett slut på straffriheten.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och Afrikanska unionen att visa upp en enad front i insatserna för att lösa konflikten i Darfur och att prioritera en heltäckande fredsprocess, som bör omfatta samråd med och representation av Darfurs stammar, internflyktingar, kvinnogrupper och andra civilsamhälleliga grupper. Församlingen uppmanar världssamfundet att försäkra sig om att Afrikanska unionens och FN:s medlingsinsatser är den enda vägen för att nå en fredlig överenskommelse om Darfur, och att sträva efter och främja en politisk dialog i Tchad och Centralafrikanska republiken, där även oppositionsgrupperna är delaktiga.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar världssamfundet att söka samförstånd om nästa strategiska steg som bör vidtas i Darfur, att inbegripa viktiga aktörer, såsom Kina och Förenta staterna i varje steg, att inrätta en kontaktgrupp som kontinuerligt kan upprätthålla och underhålla detta samförstånd och utöva påtryckningar på alla rebellrörelser och den sudanesiska regeringen för att de skall lägga ned vapnen och inleda nya fredsförhandlingar.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar till fortsatt stöd från EU och internationellt för förtroendeuppbyggande åtgärder, såsom Darfur-Darfurdialogen och samråd, som inbegriper alla parter i konflikten samt det civila samhället.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Sudanesiska folkets befrielseorganisation (SPLM) att hjälpa till att ena alla rebellfraktioner i Darfur för att de skall kunna delta i internationella förhandlingar. Församlingen uppmanar världssamfundet att utöva påtryckningar på rebellgrupperna för att de skall enas, och uppmanar vidare den sudanesiska regeringen att ge rebellerna tid att omgruppera sig.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar världssamfundet, Afrikanska unionen och FN att inleda en politisk process, som börjar med att hjälpa de återstående rebellgrupperna att samlas så att de kan förhandla på ett samstämmigt sätt, bredda deltagandet och stärka förhandlingsstrukturen.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar till största möjliga samarbete mellan Centralafrikanska republiken, Tchad och den sudanesiska regeringen genom diplomatiska och fredliga medel för den regionala säkerhetens skull, som ligger i allas intresse.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar Tripoli-avtalet och den politiska processen för Darfur⁽¹⁾, där alla parter i konflikten uppmanas att "omedelbart upphöra med fientligheterna och agera i enlighet med sitt åtagande att upprätthålla vapenvila utan dröjsmål", och där man varnar att "de som hindrar fredsprocessen i Darfur kommer att få ta konsekvenserna av detta", och betonar "behovet av oavbruten finansiering av AMIS till dess att övergången till hybridoperationen genomförs".
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Sudans regering att ratificera stadgan för Internationella brottmålsdomstolen och uppfylla sitt ansvar enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1593. Församlingen uppmanar vidare de personer som har åtalats av Internationella brottmålsdomstolen att överlämna sig.

(¹) Tripoli-avtalet och den politiska processen för Darfur är sluttexten från ett internationellt möte om Darfur som hölls i Tripoli den 28-29 april 2007, där FN, Afrikanska unionen, EU, Arabförbundet, Sudan, Tchad, Egypten, Eritrea, Libyen, Kina, Frankrike, Ryssland, Förenade kungariket, Förenta staterna, Kanada, Nederländerna och Norge deltog.

14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erkänner Kinas insatser för utplaceringen av FN:s hybridstyrka. Församlingen uppmanar Kina att utnyttja sitt inflytande för att bygga vidare på de steg som har tagits nyligen och uppmuntra den sudanesiska regeringen att återuppta förhandlingar som omfattar alla rebellstyrkor för att nå en fredlig lösning på konflikten.
 15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar dessutom alla tredje parter att sluta exportera vapen till samtliga parter i konflikten i denna region och att upprätthålla respekten för de mänskliga rättigheterna och den internationella freden och säkerheten i sina förbindelser med Sudan.
 16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att grundorsakerna till konflikten i Sudan är underutveckling och den ekonomiska och politiska marginaliseringen av regionens befolkning, samt de allvarliga miljöproblem som hänger samman med klimatförändringen, såsom snabb ökenspridning, omfattande torka och ökande vattenbrist.
 17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Sudans regering och världssamfundet att göra allt som står i deras makt för att ta itu med underutvecklingen i Darfurregionen, däribland den enorma utmaning som vattenbristen utgör, att tillhandahålla betydande humanitärt bistånd samt stöd som inriktas på att stärka rättsstatsprincipen och befolkningens politiska och ekonomiska rättigheter.
 18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla parter i konflikten att avstå från att rekrytera och använda barnsoldater under 18 år, och uppmanar de sudanesiska myndigheterna att skydda fördrivna barn, särskilt minderåriga utan målsman, enligt bestämmelserna i de relevanta konventionerna.
 19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU-ministerrådet, Europeiska kommissionen, Sudans regering och parlament, FN:s säkerhetsråd och Afrikanska unionens institutioner.
-

BILAGA V

ÄNDRING AV ARBETSORDNINGEN ⁽¹⁾

Nuvarande text	Ändring
<p data-bbox="470 416 560 443"><i>Artikel 11</i></p> <p data-bbox="440 456 590 483">Officiella språk</p> <p data-bbox="248 501 786 622">1. Församlingens officiella språk skall vara danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.</p> <p data-bbox="248 640 786 739">2. Alla akter som församlingen antar skall offentliggöras på de officiella språken. Förberedande dokument och arbetsdokument skall offentliggöras åtminstone på engelska och franska.</p> <p data-bbox="248 757 786 831">3. Presidiet kan besluta om hur många språk det skall tolkas till vid församlingens sammankomster utanför Europaparlamentets vanliga arbetsorter.</p>	<p data-bbox="1031 416 1120 443"><i>Artikel 11</i></p> <p data-bbox="1000 456 1150 483">Officiella språk</p> <p data-bbox="805 501 1343 622">1. Församlingens officiella språk skall vara bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.</p> <p data-bbox="805 640 1343 739">2. Alla akter som församlingen antar skall offentliggöras på de officiella språken. Förberedande dokument och arbetsdokument skall offentliggöras åtminstone på engelska och franska.</p> <p data-bbox="805 757 1343 831">3. Presidiet kan besluta om hur många språk det skall tolkas till vid församlingens sammankomster utanför Europaparlamentets vanliga arbetsorter.</p>

(1) Antagen den 28 juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).